

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378 - 7087

C 63

24e jaargang

23 maart 1981

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Inhoud

I Mededelingen

Europees Parlement

Schriftelijke vragen met antwoord:

nr. 560/80 van de heer Jürgens aan de Commissie Betreft: Overproductie van appels in de Europese Economische Gemeenschap (Aanvullend antwoord)	1
nr. 1361/80 van de heer Fanton aan de Commissie Betreft: Eerbiediging van het meertaligheidsbeginsel	1
nr. 1443/80 van mevrouw Buchan aan de Commissie Betreft: Problemen van de gehandicapten	2
nr. 1449/80 van de heer Van Miert aan de Raad Betreft: Bestrijding van belastingfraude	3
nr. 1459/80 van mevrouw Quin aan de Commissie Betreft: Besluit van de EEG het antibioticum tylosine op de lijst van voedseladditieven te plaatsen die vrij verkocht mogen worden	3
nr. 1469/80 van de heer Fanton aan de Raad Betreft: Maatregelen tot stimulering van de conjunctuur	4
nr. 1520/80 van de heer Antoniozzi aan de Raad Betreft: Verontrustende economische toestand	4
Gemeenschappelijk antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1469/80 en nr. 1520/80	4
nr. 1480/80 van de heer Bocklet aan de Commissie Betreft: Subsidieregeling voor geconserveerde kersen	5
nr. 1491/80 van Lord O'Hagan aan de Commissie Betreft: Het wetgevingsproces in de Gemeenschap	5
nr. 1510/80 van de heer Diana aan de Commissie Betreft: Productie en verbruik van tabak uit de Gemeenschap	6

Inhoud (vervolg)

nr. 1523/80 van mevrouw Lizin aan de Commissie Betreft: Vestiging van een databank te Ispra betreffende ongevallen in de kerncentrales in de Gemeenschap	7
nr. 1528/80 van de heer Seefeld aan de Commissie Betreft: Controle op het inreizen van onderdanen van EG-landen	8
nr. 1543/80 van de heer Glinne aan de Commissie Betreft: Handelsbetrekkingen tussen de Lid-Staten van de EEG en Chili	9
nr. 1544/80 van de heer Glinne aan de Raad Betreft: Terroristische daden van agressie in Europa	10
nr. 1545/80 van de heren Buttafuoco, Almirante, Petronio en Romualdi aan de Commissie Betreft: Gevolgen van de toetreding van Griekenland voor de economie van de Mezzogiorno ...	10
nr. 1547/80 van mevrouw Castellina aan de Raad Betreft: Indiening van de ontwerp-begroting van de Europese Gemeenschap	11
nr. 1580/80 van mevrouw Lizin aan de Raad Betreft: Ambtenarenstatuut	11
nr. 1584/80 van de heer Ansquer aan de Commissie Betreft: Rol van de „chips” bij de economische ontwikkeling in de komende twintig jaar	12
nr. 1587/80 van de heer Ansquer aan de Raad Betreft: Medezeggenschap van werknemers in de onderneming	12
nr. 1591/80 van de heer Ansquer aan de Commissie Betreft: De rol van de chemische industrie bij de energiebesparing	13
nr. 1596/80 van de heer Vernimmen aan de Commissie Betreft: Crisisplan staal en gevolgen voor de Vlaamse staalnijverheid	13
nr. 1624/80 van de heer Cousté aan de Commissie Betreft: Telematica en micro-elektronica in de Gemeenschap	14
nr. 1627/80 van de heer Michel aan de Raad Betreft: Conflictenrecht op het gebied van de arbeidsverhoudingen in de Gemeenschap	15
nr. 1637/80 van de heer Cousté aan de Commissie Betreft: Voorwaarden voor de toepassing van artikel 58 van het EGKS-Verdrag betreffende een uitgesproken crisisperiode in de ijzer- en staalsector	15
nr. 1641/80 van mevrouw Clwyd aan de Commissie Betreft: Richtlijn betreffende de kwaliteit van het zwembadwater	15
nr. 1655/80 van de heer Purvis aan de Commissie Betreft: Programma inzake stralingsbescherming	16
nr. 1656/80 van mevrouw Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Alleenverkoopssystemen	16
nr. 1658/80 van mevrouw Maij-Weggen en de heer Verroken aan de Commissie Betreft: Gelijktelling van apothekersdiploma's	17
nr. 1661/80 van de heer Seal aan de Commissie Betreft: Textielhandel met China	17
nr. 1670/80 van de heer Seal aan de Commissie Betreft: Tekort op de handelsbalans met China	18
nr. 1682/80 van mevrouw Quin aan de Commissie Betreft: Concrete invloed van het Europese Parlement	18

(Vervolg op blz. 3 van de omslag)

Inhoud (vervolg)

nr. 1696/80 van de heer de Lipkowski aan de Commissie Betreft: Naleving van veiligheids- en milieuvoorschriften door onder goedkope vlag varende schepen	19
nr. 1698/80 van de heer Glinne aan de Commissie Betreft: Toepassing van artikel 37 van het Euratom-Verdrag – kerncentrale van Chooz	19
nr. 1699/80 van de heer Cousté aan de Commissie Betreft: Controle op de tenuitvoerlegging van de maatregelen in verband met de ernstige crisis in de ijzer- en staalindustrie	20
nr. 1703/80 van mevrouw Ewing aan de Commissie Betreft: Harmonisatie van de belasting op sportactiviteiten	20
nr. 1704/80 van mevrouw Ewing aan de Commissie Betreft: Verontreiniging door aardolie	21
nr. 1705/80 van mevrouw Ewing aan de Commissie Betreft: Financiële steun van de Gemeenschap voor het herstel en de wederopbouw van bestaande gebouwen voor agrarische doeleinden	21
nr. 1712/80 van de heer Schön aan de Commissie Betreft: Artikel 290 van de begroting voor 1980 en 1981	22
nr. 1713/80 van mevrouw Lizin aan de Commissie Betreft: Inlichtingen over stillegging van reactors	22
nr. 1729/80 van de heer Key aan de Commissie Betreft: Verkeersveiligheid voor motorrijders	23
nr. 1730/80 van de heer Kavanagh aan de Commissie Betreft: Dumping van Poolse kabels op de Ierse markt	23
nr. 1732/80 van de heer Kavanagh aan de Commissie Betreft: Steun van de Gemeenschap voor een zinksmelterij in Ierland	24
nr. 1737/80 van de heer Van Miert aan de Commissie Betreft: Afwijking van zesde BTW-richtlijn	24
nr. 1743/80 van mevrouw Clwyd aan de Commissie Betreft: Toepassing van de richtlijn voor gelijke behandeling van sociale zekerheid	24
nr. 1757/80 van de heer Van Miert aan de Commissie Betreft: Commerciële en financiële betrekkingen tussen de EG en Latijns-Amerika	25
nr. 1758/80 van de heer Welsh aan de Commissie Betreft: Douaneformulier C 105 A	25
nr. 1761/80 van de heer Clinton aan de Commissie Betreft: Variabele premie	26
nr. 1763/80 van de heer Griffiths aan de Commissie Betreft: Alternatief energieprogramma voor ontwikkelingslanden	27
nr. 1779/80 van mevrouw Pruvot aan de Commissie Betreft: Tenuitvoerlegging van de richtlijn van de Raad van 25 juli 1977 inzake het onderwijs van kinderen van migrerende werknemers	27
nr. 1856/80 van de heer Linde aan de Commissie Betreft: Vervaardiging en verkoop van oorlogsspeelgoed	27
nr. 916/80 van de heer Coppieters aan de Commissie Betreft: Ongeval bij de installatie voor opwerking van kernafval te La Hague	28
nr. 917/80 van de heer Coppieters aan de Commissie Betreft: Ongeval bij de installatie voor opwerking van kernafval te La Hague	28
Gemeenschappelijk antwoord op de schriftelijke vragen nr. 916/80 en nr. 917/80	28

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 560/80

van de heer Jürgens

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 juni 1980)

Betreft: Overproductie van appels in de Europese Economische Gemeenschap

1. Is de Commissie van mening, dat het handelsverkeer in tafelappelen nog steeds niet in aanmerking komt voor monetaire compenserende bedragen en zo ja, waarop baseert de Commissie haar standpunt dan?
2. Is de Commissie ook niet van mening dat door de maatregelen in andere Lid-Statens, maar niet in de Bondsrepubliek Duitsland, ter aanmoediging van de omschakeling op andere teelten of de vernieuwing van de boomgaarden de concurrentiepositie van de Duitse fruittelers achteruitgaat? Welke mogelijkheden bestaan er volgens haar om gelijke concurrentievoorwaarden te scheppen?
3. Hoe groot acht de Commissie het gevaar, dat derde landen nog grotere hoeveelheden tafelappelen op de gemeenschappelijke markt zullen afzetten wegens het feit dat niet is getracht met de leverancierslanden in het zuidelijk halfrond tot overeenstemming te geraken over de vrijwillige bepaling van hun uitvoer?
4. Welke maatregelen heeft de Commissie tot nu toe genomen en welke maatregelen is zij alsnog van plan te nemen om de overproductie van appels in de Europese Economische Gemeenschap onder controle te krijgen en een nog grotere overproductie te verhinderen?

Aanvullend antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie

(11 februari 1981)

Zoals aangekondigd in haar antwoord van 24 september 1980 ⁽¹⁾ heeft de Commissie, zich bewust van de gevol-

gen die de niet-toepassing van deze investeringssteun voor de Duitse producenten dreigde te hebben, haar besprekingen ter zake met de Duitse autoriteiten voortgezet. Als resultaat hiervan is het betrokken probleem nu op het punt te worden geregeld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1361/80

van de heer Fanton

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 oktober 1980)

Betreft: Eerbiediging van het meertaligheidsbeginsel

Tijdens de op 2 en 3 oktober te Ispra gehouden vergadering van de Commissie voor energie en onderzoek werd aan de deelnemers een informatiedossier overhandigd; de zes voornaamste documenten van dit dossier waren uitsluitend in het Engels opgesteld (met uitzondering van één document waarvan een Italiaanse vertaling bestond), waaronder de twee bijdragen van het met energievraagstukken belaste lid van de Commissie: een voorwoord in een brochure van 62 bladzijden, getiteld „Joint Research Centre” en een in een bulletin, getiteld „Science News” gepubliceerd artikel.

De verwarrende en ontwijkende antwoorden van de leiding van het Centrum te Ispra op de hierover gestelde vragen konden des te minder overtuigen, omdat de deelnemers tijdens het daaropvolgende bezoek aan het Centrum constateerden dat alle voor de bezoekers bestemde aanwijzingen op de mededelingenborden zonder uitzondering in de Engelse taal waren gesteld (behalve op een maquette van het Super Sara-project, waarvan de toelichting in het Italiaans was vertaald).

⁽¹⁾ PB nr. C 275 van 23. 10. 1980, blz. 7.

Deze systematische houding van de leiding van het Centrum is des te onbegrijpelijker, omdat de meeste bezoekers Italianen of Italiaanstalig zijn, en volgens ter plaatse ingewonnen inlichtingen alle aan hen verstrekte documenten in het Engels zijn opgesteld.

Aldus wordt in een Europees Onderzoekcentrum dat in Italië is gelegen en waarvan het personeel voor het overgrote deel Italiaanstalig is en de Italiaanse nationaliteit bezit, zonder de minste rechtvaardiging voorbijgegaan aan het beginsel van een op zijn minst elementaire meertaligheidsregeling welke in de Gemeenschap algemeen zou moeten worden toegepast.

De Commissie kan een dergelijke situatie niet tolereren. Het is derhalve noodzakelijk dat op zo kort mogelijke termijn voorschriften worden uitgevaardigd, opdat niet alleen te Ispra maar ook bij alle van de Gemeenschap afhankelijke instellingen het meertaligheidsbeginsel wordt geëerbiedigd.

Kan de Commissie nadere bijzonderheden verstrekken over de aard van de voorschriften die zij in dit verband denkt uit te vaardigen?

**Antwoord van de heer Davignon
namens de Commissie**

(13 februari 1981)

Het meertaligheidsbeginsel geldt uiteraard voor alle activiteiten van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek. Er is derhalve geen behoefte aan nadere voorschriften ter zake. Het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek gebruikt normaliter in al zijn vestigingen (Geel, Ispra, Karlsruhe en Petten) de Gemeenschapstalen bij de werkzaamheden die daar worden verricht en in de betrekkingen naar buiten.

Om praktische redenen kan wel eens gebruik worden gemaakt van één of andere taal van de Gemeenschap; zo kon het voorkomen dat in Ispra in het aangehaalde geval technische gegevens op mededelingenborden in het Engels waren gesteld, hetgeen nog niet betekent dat het Engels de enige taal is die voor dergelijke mededelingen wordt gebruikt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1443/80

van mevrouw Buchan

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 oktober 1980)

Betreft: Problemen van de gehandicapten

De Commissie organiseert sinds enige tijd een serie studiedagen over de problemen van gehandicapten en over

preventie en revalidatie in de Lid-Staten van de Gemeenschap.

Zou de Commissie willen antwoorden op de volgende vragen:

1. Wat is op lange termijn het doel van deze studies?
2. Welke informatie hebben zij tot dusver opgeleverd?
3. Zijn er naar aanleiding van bovengenoemde studiedagen reeds enige maatregelen genomen om de positie van de gehandicapten in de Gemeenschap te verbeteren?
4. In welke Lid-Staten worden invaliditeitsuitkeringen van rechtswege aan gehandicapten uitbetaald, en kan de Commissie bij benadering (bij voorkeur gewogen) het basisbedrag van de uitkeringen aangeven?
5. In welke Lid-Staten wordt blindheid erkend als een zware handicap?
6. Wordt in een of meer Lid-Staten een „blindenuitkering” toegekend, hetzij in de plaats van, hetzij in aanvulling op een invaliditeitsuitkering?

**Antwoord van de heer Richard
namens de Commissie**

(16 februari 1981)

1. De op 11 en 12 februari 1980 in Luxemburg gehouden studiedagen hadden doelstellingen op korte termijn:

- de comités die het Internationale Jaar in de Lid-Staten voorbereiden in de gelegenheid te stellen elkaar te ontmoeten, informatie uit te wisselen en zich op de hoogte te stellen van de communautaire activiteiten die beantwoorden aan de doelstellingen van het Internationale Jaar;
- aan de Commissie de elementen te verschaffen die noodzakelijk zijn voor het definiëren van haar eigen arbeidsprioriteiten.

2. De verstrekte voorlichting had twee doelstellingen: bekendheid te geven aan de activiteiten van de Gemeenschap op dit gebied alsmede aan de moeilijkheden die gehandicapten ondervinden. De activiteiten van de Gemeenschap kwamen ter sprake in „Notities over Europa” nr. 8/80 en „Euroforum” nr. 10/80 (algemene documenten), in nr. 2/80 van het tijdschrift „Beroepsopleiding”, „Bijzonder onderwijs in de Europese Gemeenschap” en in „The use of Technology in the Care of the Elderly and the Disabled” (gespecialiseerde documenten). Aan de moeilijkheden van gehandicapten werd een in 1979 gestart audiovisueel onderzoek gewijd dat in 1981 zal worden voortgezet: met het tot dusver verzamelde materiaal werd een film geproduceerd die thans in onderwijsinstellingen en bioscopen wordt vertoond.

3. Zoals de Commissie op 7 juli 1980 in antwoord op mondelinge vraag H-245/80 van de heer Patterson mededeelde stelt zij hierover een voorlichtingsnota op ⁽¹⁾.

4. De Commissie deelde in antwoord op schriftelijke vraag nr. 491/78 ⁽²⁾ van de heer Nolan mede dat zij hier naar een onderzoek deed, dat was toevertrouwd aan professor Brian Abel-Smith van de „London School of Economics”. De resultaten van deze studie zullen binnenkort bekend worden gemaakt.

5. De Commissie verstrekke deze informatie reeds in antwoord op schriftelijke vraag nr. 402/80 ⁽³⁾ van de heer Collins.

6. Om deze vraag te beantwoorden zou de Commissie een onderzoek moeten instellen, hetgeen haar momenteel niet mogelijk is.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement, nr. 1-259 (juli 1980), blz. 25.

⁽²⁾ PB nr. C 257 van 30. 10. 1978, blz. 11.

⁽³⁾ PB nr. C 338 van 29. 12. 1980, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1449/80

van de heer Van Miert

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(12 november 1980)

Betreft: Bestrijding van belastingfraude

De Raad van de Europese Gemeenschappen heeft in zijn vergadering van 19 december 1977 een richtlijn betreffende de wederzijdse bijstand van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Statens op het gebied van de directe belastingen aangenomen.

Deze richtlijn, die de eerste multilaterale belastingrichtlijn is die op dit gebied door de Gemeenschap werd aangenomen, is op 1 januari 1979 in werking getreden.

Kan de Raad meedelen hoe hij de eventuele resultaten, die op basis van deze richtlijn werden behaald d.d. 1 juli 1980, beoordeelt?

Meent de Raad niet dat de beperkingen die in de richtlijn zijn ingebouwd, zowel op het vlak van de fiscale soevereiniteit van de Lid-Statens als op dat van de geheimhouding, niet ertoe bijdragen de draagwijdte en doelmatigheid van deze richtlijn te verhogen?

Is de Raad niet van oordeel dat het, gezien de belangrijke economische en financiële moeilijkheden in de Gemeenschap, noodzakelijk is tot een belangrijke verhoging van de inspanningen inzake de multilaterale bestrijding van de belastingfraude te komen?

Antwoord

(17 februari 1981)

De Raad beschikt niet over gegevens aangaande de resultaten die de door de geachte Afgevaardigde bedoelde richtlijn op 1 juli 1980 heeft opgeleverd.

De bepalingen van deze richtlijn op het stuk van de geheimhouding en de beperkingen inzake de uitwisseling van inlichtingen hebben ten doel te garanderen dat de informatie uitsluitend voor fiscale doeleinden wordt gebruikt met inachtneming van de rechten van personen en ondernemingen.

Zoals hij trouwens meermalen te kennen heeft gegeven ⁽¹⁾, deelt de Raad de mening van de geachte Afgevaardigde dat het wenselijk is grotere inspanningen te leveren ter bestrijding van de internationale belastingfraude en -ontduiking.

⁽¹⁾ Zie met name de antwoorden op de schriftelijke vragen nr. 386/79 (PB nr. C 7 van 9. 1. 1980, blz. 6), en nr. 84/80 (PB nr. C 251 van 29. 9. 1980, blz. 1).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1459/80

van mevrouw Quin

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(12 november 1980)

Betreft: Besluit van de EEG het antibioticum tylosine op de lijst van voedseladditieven te plaatsen die vrij verkocht mogen worden

1. Waarom heeft de EEG dit besluit genomen?

2. Welk onderzoek werd verricht naar de mogelijke gevolgen, zoals het ontstaan van resistente salmonellastammen?

3. Welke raadplegingsprocedure werd gevolgd en wat waren de opmerkingen van degenen die werden geraadpleegd?

Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie

(16 februari 1981)

1. De Commissie heeft in 1978 in de Gemeenschap onder bepaalde voorwaarden het gebruik toegestaan van tylosine als additief in het voer van biggen en varkens, daar dit produkt beantwoordt aan de eisen van Richtlijn

70/524/EEG van de Raad van 23 november 1970 inzake de additieven in diervoeder ⁽¹⁾. Het gebruik ervan was reeds vanaf 1974 in verschillende Lid-Staten toegestaan.

2. Voor kippen en varkens werd onderzocht hoeverre tylosine bij salmonella's resistentie induceert en wat de effecten zijn van het gebruik van voedsel waaraan tylosine is toegevoegd, op de faecale uitscheiding van salmonella's. Bij de salmonella's werd geen verhoogde resistentie waargenomen ten opzichte van de antibiotica waarmee proeven werden genomen, terwijl er ook geen enkele significante invloed op het percentage geëlimineerde salmonella's op de duur van de faecale uitscheiding ervan werd geconstateerd ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾.

Aan de ontwikkeling van de resistentie van salmonella's voor antibiotica werden talrijke epidemiologische onderzoeken gewijd. Hoewel de causale factoren talrijk lijken te zijn, bieden de momenteel beschikbare gegevens niet voldoende grond om het gebruik van tylosine of van de andere macroliden en verwante produkten, die in de Gemeenschap in diervoeding zijn toegelaten, te verbieden.

3. De Commissie heeft het Wetenschappelijk Comité voor de diervoeding geraadpleegd met betrekking tot de eventuele risico's in verband met het gebruik van macroliden en aanverwante produkten in de diervoeding. Daarnaast werd er een door het Comité opgestelde vragenlijst verspreid, waarop 25 Europese deskundigen hebben geantwoord, die gespecialiseerd zijn op het gebied van bacteriologie, microbiologie, farmacologie of epidemiologie. De hieruit voortvloeiende conclusie hebben het Comité ertoe gebracht op 8 december 1977 een gunstig advies uit te brengen over het gebruik van tylosine en van de twee andere antibiotica van de groep der macroliden en aanverwante produkten in de diervoeding en de voortzetting aan te bevelen van het onderzoek inzake de ontwikkeling van resistente bacteriestammen ⁽⁵⁾.

Op grond van dit advies en dat van de regeringsdeskundigen van de Lid-Staten, die met het onderzoek van het tylosinedossier waren belast, heeft de Commissie overeenkomstig de in Richtlijn 70/524/EEG van de Raad neergelegde procedure bij het Permanent Comité voor diervoeders ontwerp-maatregelen ingediend ter vaststelling van de voorwaarden voor het gebruik van tylosine. Dit ontwerp kreeg op 20 oktober 1978 een gunstig advies van het Permanent Comité en werd door de Commissie op 16 november 1978 goedgekeurd.

⁽¹⁾ PB nr. L 270 van 14. 12. 1970, blz. 1.

⁽²⁾ Ridgway F. en Ryden R. (1966). J. Comp. Path. 76, 23-30.

⁽³⁾ Smith H. W. en Tucker J. F. (1975). J. Hyg. Camb. 75, 293-301.

⁽⁴⁾ Bowen R. E. en Bennett T. H. Niet-gepubliceerde gegevens, Lilly Research Laboratories.

⁽⁵⁾ Verslag van het Wetenschappelijk Comité voor de diervoeding over het gebruik van macroliden en verwante produkten in diervoeding.

Verslag van het Wetenschappelijk Comité voor de diervoeding. Eerste reeks (1979). Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen, Luxemburg, catalogus nr. CB-28-79-277.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1469/80

van de heer Fanton

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(12 november 1980)

Betreft: Maatregelen tot stimulering van de conjunctuur

Is de Raad voornemens, nu het Comité voor economische politiek een teruglopende tendens van de industriële produktie in het tweede kwartaal van dit jaar heeft geconstateerd, zowel de investeringen als het verbruik te stimuleren?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1520/80

van de heer Antoniozzi

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(17 november 1980)

Betreft: Verontrustende economische toestand

De beheerders van het Internationaal Monetair Fonds hebben in hun jaarverslag over 1980 hun bezorgdheid uitgesproken over de situatie in 1979 en de eerste maanden van 1980.

Spanning en een gebrek aan stabiliteit overheersten ten gevolge van het hoge inflatiepercentage, het toenemende gebrek aan evenwicht op de lopende handelsbalans tussen groepen landen (met name de ontwikkelingslanden) en de steeds snellere stijging van de aardolieprijzen.

Welke initiatieven is de Raad voornemens te nemen om niet lijdzaam toe te zien bij deze negatieve ontwikkeling, die de situatie nog gevaarlijker en ernstiger kan doen worden?

Gemeenschappelijk antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1469/80 en nr. 1520/80

(17 februari 1981)

De Raad heeft in december 1980 het jaarverslag inzake de economische situatie van de Gemeenschap en de richtsnoeren voor de economische politiek die iedere Lid-Staat in 1981 moet volgen, opgesteld.

De Raad heeft zijn besluit genomen op basis van het voorstel van de Commissie, waarover het Europese Parlement advies heeft uitgebracht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1480/80**van de heer Bocklet****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(12 november 1980)***Betreft:** Subsidieregeling voor geconserveerde kersen

De in 1980 voor het eerst toegepaste subsidieregeling voor de produktie van geconserveerde kersen heeft in de Bondsrepubliek Duitsland de markt ernstig verstoord. Kan de Commissie daarom mededelen welke maatregelen zij overweegt om een einde te maken aan de feiten die deze subsidieregeling vertoont?

1. Doordat alleen subsidie wordt verleend voor in siroop geconserveerde kersen, worden alle andere produkten waarin kersen zijn verwerkt, benadeeld. Is de Commissie bereid de subsidieregeling ook op deze andere produkten van toepassing te verklaren?
2. De verschillen bij de groene omrekeningskoersen leiden tot aanzienlijke afwijkingen van de in ERE uitgedrukte en in de nationale valuta's omgerekende minimumprijzen voor onder contract vallende kersen. Acht de Commissie het mogelijk kersen in het stelsel van de monetaire compenserende bedragen op te nemen?
3. Doordat alleen subsidie wordt verleend voor bepaalde geproduceerde hoeveelheden, wordt de markt voor verse kersen extra belast. Is de Commissie bereid ter stabilisering van de prijs kersen in de interventieregeling voor groenten en fruit op te nemen?
4. De kwaliteitseisen en -controle verschillen aanzienlijk per Lid-Staat. Is de Commissie voornemens kwaliteitsvoorschriften uit te vaardigen voor produkten waarin kersen zijn verwerkt, op grond waarvan aan geconserveerde kersen die in de Gemeenschap op de markt mogen worden gebracht, bepaalde minimumeisen kunnen worden gesteld?
5. De communautaire preferentie is voor kersen onvoldoende beveiligd. Is de Commissie bereid de referentieprijzeregeling ook uit te breiden tot voor verwerking bestemde ingevoerde kersen?
6. Acht de Commissie het, gezien de moeilijkheid de subsidieregeling te vervolmaken, eventueel nuttig, deze regeling geheel af te schaffen om zo althans een einde te maken aan de concurrentievervalsing die een rechtstreeks gevolg is van de toepassing van deze regeling?

**Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie**

(9 februari 1981)

1. De verwerkingssteun wordt slechts toegekend voor geconserveerde kersen op siroop. De andere verwerkte

produkten op basis van kersen hebben namelijk een andere markt dan kersen op siroop en ondervinden in de Gemeenschap geen concurrentie van produkten uit derde landen.

Overigens dient erop gewezen te worden dat er een stelsel van uitvoerrestituties bestaat voor gezwavelde kersen en geconfijte krieken.

2. Uit het bepaalde in artikel 1, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 974/71 van de Raad van 12 mei 1971 ⁽¹⁾ betreffende bepaalde in de landbouwsector te treffen conjunctuurpolitieke maatregelen naar aanleiding van de tijdelijke verruiming van de fluctuatiemarges van de valuta's van bepaalde Lid-Staten, volgt dat kersen niet onder het stelsel van monetaire compenserende bedragen vallen. De monetaire compenserende bedragen zijn slechts van toepassing wanneer er interventie plaatsvindt, en er is geen interventieregeling voor kersen.

3. De Commissie overweegt niet om kersen op te nemen in de interventieregeling voor groenten en fruit.

4. De Commissie heeft voor het ogenblik niet het voornemen hiertoe over te gaan.

5. Wanneer de invoerprijzen van uit een derde land ingevoerde kersen gedurende twee opeenvolgende marktdagen onder de referentieprijz liggen, stelt de Commissie een compenserende heffing in die geldt voor alle ingevoerde kersen van de betrokken herkomst, ongeacht het latere gebruik van het produkt.

6. De steun voor kersen op siroop werd in 1980 voor het eerst verleend. Het is dus niet mogelijk de directe en indirecte gevolgen van de toepassing ervan reeds te beoordelen. De Commissie ziet in elk geval toe op het goed functioneren van de regeling en zal niet nalaten eventueel de nodige aanpassingen tot stand te brengen. Zij vestigt voorts de aandacht van het geachte Parlements lid op een verslag dat vóór oktober 1982 aan de Raad moet worden uitgebracht, opdat deze zich rekenschap kan geven van de doeltreffendheid van de werking van bedoelde regeling en kan beslissen over het ten aanzien van de steunverlening te voeren beleid.

⁽¹⁾ PB nr. L 106 van 12. 5. 1971, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1491/80**van Lord O'Hagan****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(12 november 1980)***Betreft:** Het wetgevingsproces in de Gemeenschap

Omdat wetsvoorstellen in het Verenigd Koninkrijk door de regering worden gepubliceerd en normaal gesproken

binnen een jaar tot wet worden verheven, verkeren de meeste mensen er in de veronderstelling dat ook elk voorstel van de Commissie spoedig na publikatie tot wet wordt verheven.

1. Is dit juist? Hoe lang duurt het gemiddeld, voordat een ontwerp-verordening definitief wordt vastgesteld?
2. Welke mogelijkheden hebben de enkeling en de organisaties om hun mening aan de Commissie kenbaar te maken:
 - a) voordat de voorstellen worden gepubliceerd;
 - b) nadat zij zijn gepubliceerd?
3. Hoe lang is een voorstel gemiddeld bij het Europese Parlement in behandeling?
4. Hoe lang is een voorstel gemiddeld in behandeling bij de werkgroepen van de Raad, alvorens een definitief besluit wordt genomen?

**Antwoord van de heer Thorn
namens de Commissie
(12 februari 1981)**

1 en 4. De Raad kan inderdaad, behalve in een gering aantal gevallen, slechts een besluit nemen op voorstel van de Commissie. Dit betekent niet dat deze voorstellen na het verstrijken van een bepaalde periode automatisch als zodanig zullen worden vastgesteld. Over het algemeen wordt daarover in eerste instantie door het Europese Parlement advies uitgebracht, op grond waarvan de Commissie haar voorstellen kan wijzigen en eventueel intrekken, terwijl deze vervolgens worden behandeld door de Raad, die daarin met eenparigheid van stemmen wijzigingen kan aanbrengen. De duur van deze werkzaamheden, die vrij weinig tijd in beslag kunnen nemen en ook in bepaalde gevallen enige jaren kunnen omvatten, hangt merendeels af van de aard van de voorstellen.

Voor de voorstellen die op het terrein van het beheer liggen of van de uitvoering van het afgeleide recht is de gemiddelde duur zeer kort (ongeveer 1 à 2 maanden). Voor de andere voorstellen zou de berekening van een gemiddelde duur weinig significant zijn wegens de zeer grote afwijkingen die kunnen worden vastgesteld.

2. a) Bij de opstelling van haar voorstellen, en met name wanneer het gaat om de vaststelling van de richtsnoeren voor een beleid, pleegt de Commissie zo uitgebreid mogelijk overleg en wint daarbij met name het advies in van de beroepsorganisaties en de vakbonden.

- b) De voorstellen waarover het Parlement dient te worden geraadpleegd worden regelmatig bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*. Het is derhalve voor burgers en organisaties mogelijk daarvan kennis te nemen en hun standpunten kenbaar te maken, hetzij door middel van hun afgevaardigden in het Europese Parlement of het Economisch en Sociaal Comité, hetzij door zich rechtstreeks tot de Commissie te richten. De Commissie neemt kennis van alle opmerkingen die haar inzake de voorstellen welke zij bij de Raad heeft ingediend, worden medegedeeld.

3. De geachte Afgevaardigde kan zich hiervoor het best richten tot het secretariaat van het Europese Parlement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1510/80

van de heer Diana

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(12 november 1980)

Betreft: Produktie van verbruik van tabak uit de Gemeenschap

Volgens de gegevens die bekend zijn gemaakt op het 17e Congres van de Internationale Unie van tabakstelers van 8 tot 13 september jl., is het aandeel van de landen in ontwikkeling in de totale wereldproduktie van tabak in de jaren 1977 tot 1979 van 44,73 tot 52,17% gestegen, en zijn er redelijke vooruitzichten voor een verdere stijging van dit aandeel, terwijl het desbetreffende aandeel van de geïndustrialiseerde landen in genoemde drie jaren van 38,7 tot 32,5% is gedaald.

Welke maatregelen is de Commissie voornemens te treffen om te bereiken dat er, uiteraard rekening houdend met de moeilijkheden van de ontwikkelingslanden,

- in de sector tabak een bevredigender samenspel ontstaat tussen de handelspolitiek en het landbouwbeleid;
- meer rekening wordt gehouden met de communautaire preferentie bij de verkoop en het gebruik van de in de Gemeenschap geproduceerde tabak;
- nieuwe maatregelen worden genomen waardoor het steunbeleid weer evenwichtiger wordt;
- interprofessionele organisaties worden opgericht waardoor de tabaksteelt in de Gemeenschap gehandhaafd en ontwikkeld kan worden?

**Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie**

(16 februari 1981)

1. De Commissie heeft reeds maatregelen getroffen om de eisen van het landbouwbeleid in overeenstemming te brengen met de belangen van de ontwikkelingslanden. Ieder jaar bij de vaststelling van het schema van de algemene preferenties verbindt zij er zich namelijk toe met de in dat kader verleende concessies rekening te houden voor de berekening van de premies die overeenkomstig de marktordening voor ruwe tabak worden verleend om de afzet van de communautaire produktie te verzekeren. Voorts zullen over korte tijd nieuwe maatregelen worden genomen om de invoer uit de ACS-Staten te controleren, vanzelfsprekend met inachtneming van de preferentiële regeling voor het handelsverkeer die voorlopig ten aanzien van Zimbabwe geldt in afwachting dat dit land toetreedt tot de Tweede Overeenkomst van Lomé.

2. De afzet van de in de Gemeenschap geteelde tabaksoorten wordt gegarandeerd door de premie die wordt verleend om het verschil te compenseren tussen de kostprijzen voor soorten uit de Gemeenschap en de wereldmarktprijzen voor vergelijkbare soorten, inclusief douanerechten. Daaruit vloeit voort dat iedere verlaging van het gemeenschappelijk douanetarief in het algemeen leidt tot verhoging van de premie. Die premie omvat eveneens een forfaitair bedrag voor de communautaire preferentie. Zij is dus van essentieel belang om de produktie op de meest gewilde soorten te richten. Nu wordt de tabaksmarkt, zowel in de Gemeenschap als daarbuiten, gekenmerkt door de specifieke gebruiksbehoeften van de fabrieken, die niet alleen worden bepaald door de verschillende soorten (flue cured, air cured, fire cured, enz.), maar ook afhangen van de intrinsieke kenmerken van die zelfde soorten (neutrale tabak, aromatische tabak, gehalte aan nicotine en/of teer, enz.). Dit verklaart waarom enerzijds de Gemeenschap onvoldoende produceert om in haar behoeften te voorzien en er anderzijds voor bepaalde soorten en/of kwaliteiten uitvoermogelijkheden en zelfs overschotten kunnen zijn.

De mate waarin de fabrieken tabak uit de Gemeenschap gebruiken wordt dus mede bepaald door de voren genoemde factoren en niet uitsluitend door de inachtneming van de communautaire preferentie die trouwens gewaarborgd is. Zo werden bij voorbeeld de premies voor de soorten die het meest representatief zijn voor de communautaire produktie (Paraguay en Burley I), van 1970 tot 1980 verhoogd met een percentage (+ 146 % voor Paraguay en + 151 % voor Burley) dat aanzienlijk hoger is dan de stijging van de wereldmarktprijzen voor concurrerende soorten (ongeveer 5 % op jaarbasis).

3. De Commissie heeft zich afgevraagd welke betekenis moet worden gegeven aan het verzoek om maatregelen „waardoor het steunbeleid weer evenwichtiger wordt”. Het steunbeleid in de sector tabak is namelijk niet alleen gebaseerd op een premie (ter bevordering van de afzet) maar ook op de garantie dat de interventiebureaus zowel tabaksbladeren als verpakte tabak aankopen.

4. De Commissie heeft altijd gestreefd naar uitbreiding van de contractteelt in de sector ruwe tabak (daarop is reeds in de basisverordening gewezen). Daartoe werden communautaire kaderbepalingen vastgesteld met betrekking tot de teeltcontracten tussen producenten en kopers en bovendien wordt een subsidie verleend om het sluiten van teeltcontracten te bevorderen. De Commissie is van mening dat door de versterking van deze contractenregeling op beslissende wijze kan worden bijgedragen tot de oplossing van de door het geachte Parlementslid ter sprake gebrachte moeilijkheden en met name tot de instandkoming van een communautaire tabaksproduktie die aan de werkelijke marktbehoeften beantwoordt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1523/80

van mevrouw Lizin

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 november 1980)

Betreft: Vestiging van een databank te Ispra betreffende ongevallen in de kerncentrales in de Gemeenschap

Bij de goedkeuring van het meerjarenprogramma van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek in maart 1980 heeft de Raad ingestemd met de oprichting van een databank, waarvan één van de vier taken het verzamelen van gegevens zal zijn over de voorvallen (en/of ongevallen) in de kerncentrales in de Gemeenschap.

Een dergelijke doelstelling is van fundamenteel belang en komt tegemoet aan de bezorgdheid van de publieke opinie over de veiligheidsproblemen. Hierdoor kan namelijk een einde worden gemaakt aan het stilzwijgen van de betrokken maatschappijen en hun weigering informatie te verstrekken.

Kan de Commissie mededelen:

- hoe de verschillende Lid-Staten momenteel de hun gevraagde gegevens verstrekken;
- of in sommige Lid-Staten, met name België en Duitsland, het begrip industrieel geheim geen onoverkomelijke hindernis is voor het, zelfs interne, gebruik en de verspreiding van deze informatie;
- of zij voornemens is verordeningen voor te bereiden ter harmonisering van de wetgevingen van de Lid-Staten en hen ertoe te verplichten inlichtingen te verstrekken en de in hun wetgeving bestaande belemmeringen of binnenlandse administratieve procedures te wijzigen;
- welke maatregelen zij onverwijld denkt te nemen, opdat de twee genoemde Lid-Staten toch tot deelneming aan de databank zijn gehouden?

**Antwoord van de heer Burke
namens de Commissie
(9 februari 1981)**

Na de studie inzake de technische uitvoerbaarheid van de oprichting van een Europese bank van betrouwbaarheidsgegevens – in het kader van het meerjarenprogramma voor onderzoek van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek 1980–1983 – te hebben beëindigd, heeft de Commissie een begin gemaakt met werkzaamheden in verband met de oprichting van een dergelijke databank. De Commissie deelt de zienswijze van het geachte Parlementslid ten aanzien van het belang en het nut van een zodanig systeem.

De moeilijkheden die bij de oprichting van een op dergelijke onderzoekdoeleinden gerichte bank werden ondervonden, houden niet zozeer verband met de industriële eigendom, dan wel met de identificatie van de gesprekspartners, die variëren volgens de interne organisatie in de Lid-Staten, de definitie van een methodologie voor de overdracht van gegevens en in het bijzonder de vaststelling van uniforme formaten voor de rapporten over de incidenten, hetgeen nodig is voor een rationele opslag van de overgemaakte gegevens door toepassing van de informatiek. Het GCO heeft geleidelijk contacten in die zin tot stand gebracht in de Lid-Staten. De tot dusver verkregen resultaten zien eruit als volgt: het GCO ontvangt regelmatig de informatie uit Frankrijk en Italië; de contacten met België, Nederland en het Verenigd Koninkrijk verkeren in een vergevorderd stadium; met de Bondsrepubliek Duitsland zijn de eerste contacten gelegd. De Commissie wil er voorts op wijzen dat op Europees niveau het GCO ook gegevens uit Spanje, Zweden en Zwitserland ontvangt.

In dit verband wordt bovendien opgemerkt dat in artikel 54, lid 5, van de richtlijn van de Raad van 15 juli 1980 houdende wijziging van de richtlijnen tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werknemers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren, het volgende is bepaald: „Elk ongeval dat een blootstelling van de bevolking ten gevolge heeft, wordt, indien de omstandigheden zulks vereisen, met de meeste spoed aan de aangrenzende Lid-Staten en aan de Commissie gemeld.”.

Met betrekking tot de eventuele voorbereiding van verordeningen wordt eraan gedacht de mogelijkheden na te gaan om een gestandaardiseerd systeem inzake snelle informatie betreffende abnormale gebeurtenissen in nucleaire installaties op te zetten.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1528/80
van de heer Seefeld
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 november 1980)**

Betreft: Controle op het inreizen van onderdanen van EG-landen

1. Is het de Commissie bekend dat luchtreizigers bij aankomst op Italiaanse luchthavens nog steeds een „Carta di sbarco” moeten invullen en afgeven?
2. Kan de Commissie mededelen waartoe deze controle op onderdanen van EG-landen die de Lid-Staat Italië binnenreizen, dient en in hoeverre deze handelwijze valt te rijmen met de in het slotcommuniqué van de Topconferentie van Parijs van 9 en 10 december 1974 in het vooruitzicht gestelde paspoortunie?
3. Welke stappen heeft de Commissie in de afgelopen jaren eventueel tegen de Italiaanse Regering ondernomen om de afschaffing van de kaart voor het binnenkomend reizigersverkeer in Italië te bewerkstelligen en zo ja, hoe heeft de Italiaanse Regering gereageerd?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie
(11 februari 1981)**

1. Ja.
2. De ambtenaren die met de uitvoering van de controle aan de grenzen zijn belast, hebben principieel het recht de in het paspoort of de identiteitskaart vervatte persoonlijke gegevens te noteren. Om tijdverlies bij de inreiscontrole te vermijden, worden de reizigers in enige landen, waaronder Italië, verzocht, zogenaamde „landingskaarten” eigenhandig in te vullen. Deze praktijk, die behalve door Italië door nog slechts één andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschap wordt gebezigd, stuit echter op bezwaren, voor zover zij ten opzichte van Gemeenschapsburgers wordt toegepast. De voor de inreis vereiste documenten worden voor werknemers van de Lid-Staten en hun gezinsleden uitputtend opgesomd in artikel 3 juncto artikel 1 van Richtlijn 68/360/EEG van de Raad van 15 oktober 1968 ⁽¹⁾, ter opheffing van de beperkingen van verplaatsing en verblijf, alsmede voor zelfstandig werkzame onderdanen van de Lid-Staten in artikel 3, lid 1 juncto artikel 1 van de dienovereenkomstige Richtlijn 73/148/EEG van de Raad van 21 mei 1973 ⁽²⁾. Ingevolge deze bepalingen kan voor de genoemde categorieën personen bij binnenkomst in een

⁽¹⁾ PB nr. L 257 van 19. 10. 1968, blz. 13.

⁽²⁾ PB nr. L 172 van 28. 6. 1973, blz. 14.

andere Lid-Staat alleen de overlegging van een geldig paspoort of een geldige identiteitskaart worden verlangd. Iedere administratieve maatregel die in welke vorm dan ook bij grensoverschrijding van de reiziger het vervullen van andere formaliteiten dan alleen de overlegging van één van de beide genoemde reisdocumenten vereist, moet ontoelaatbaar worden geacht. Dit is door het Hof van Justitie in zaak 157/79 (Pieck) van 3 juli 1980 opnieuw uitdrukkelijk gesteld. Ook al hebben de controlerende ambtenaren het recht de persoonlijke gegevens te noteren, de verlangde invulling van een „landingskaart” staat de facto gelijk aan een extra formaliteit, waarvan de vervulling als voorwaarde voor de grensoverschrijding wordt gesteld. Het is immers duidelijk, dat de reiziger die weigert de verlangde „landingskaart” in te vullen, in zijn grensoverschrijding wordt belemmerd.

3. Daar het invullen van „landingskaarten” door burgers van Lid-Staten niet verenigbaar is met de geest van de Verdragen, hebben twee Lid-Staten dit jaar de „landingskaart” afgeschaft.

De Commissie zal niet nalaten bij Italië en de andere Lid-Staat aan te dringen op de afschaffing van de „landingskaart”.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1543/80

van de heer Glinne

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 november 1980)

Betreft: Handelsbetrekkingen tussen de Lid-Staten van de EEG en Chili

Kan de Commissie mededelen:

1. hoe groot in de referentie jaren 1972, 1974, 1976, 1978 en 1979 de omvang van de handel en de waarde van de handelsgoederen in het kader van de handelsbetrekkingen tussen de Lid-Staten van de EEG en Chili was, gesplitst per soort transactie (invoer/uitvoer), voor de Gemeenschap als geheel en voor iedere Lid-Staat afzonderlijk;
2. welke bedragen in de referentie jaren 1972, 1974, 1976, 1978 en 1979 door de officiële kredietverlenende instanties van de Lid-Staten van de Gemeenschap aan Chili ter beschikking worden gesteld?

**Antwoord van de heer Haferkamp
namens de Commissie**

(16 februari 1981)

1. In de hierna volgende tabellen wordt ten behoeve van het geachte Parlements lid een overzicht gegeven van de omvang, uitgedrukt in waarde, van de uitvoer en de invoer van de 9 landen van de EEG naar en uit Chili gedurende de jaren 1972, 1974, 1976, 1978 en 1979, alsmede van het handelsverkeer van de Lid-Staten met Chili gedurende de jaren 1976, 1978 en 1979.

Een overzicht van de structuur van het handelsverkeer van de 9 landen van de EEG met Chili (invoer en uitvoer over de jaren 1975 tot en met 1979) wordt rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en aan het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement toegezonden.

2. De Commissie beschikt niet over volledige gegevens betreffende de bilaterale kredietverlening tussen de Lid-Staten van de Gemeenschap en Chili.

TABEL I

Handelsverkeer van de 9 landen van de EEG met Chili

(in miljoen US \$)

	1972	1974	1976	1978	1979
Uitvoer uit de EEG	292	337	251	444	684
Invoer in de EEG	405	798	770	932	1 486
Saldo van de balans van de EEG	- 113	- 461	- 519	- 488	- 802

TABEL II

Handelsverkeer van de Lid-Staten van de EEG met Chili

(in miljoen US \$)

	Uitvoer			Invoer		
	1976	1978	1979	1976	1978	1979
Frankrijk	62	75	148	109	90	166
BR Duitsland	86	192	268	301	389	558
Italië	15	37	74	96	162	222
Verenigd Koninkrijk	65	72	97	145	158	279
BLEU	10	36	41	69	91	175
Nederland	9	19	38	45	36	80
Denemarken	5	12	13	6	4	7
Ierland	—	1	4	1	1	—

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1544/80

van de heer Glinne

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(20 november 1980)

Betreft: Terroristische daden van agressie in Europa

Op 17 oktober 1980 heeft het Europese Parlement een resolutie inzake terroristische daden van agressie in Europa aangenomen ⁽¹⁾, waarin het onder paragraaf 2 „verlangt dat de wetgevers en verantwoordelijke autoriteiten zich met de uiterste aandacht zullen bezighouden met de dreigende wederopleving van facisme, racisme, xenofobie en antisemitisme”.

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 285/80 ⁽²⁾ betreffende de gewenstheid van een communautair initiatief opdat alle Lid-Staten van de EEG in hun wetgeving strafrechtelijke sancties opnemen tegen daden die worden geïnspireerd door racisme, antisemitisme of vreemdelingenhaat, overeenkomstig de internationale verplichtingen die zij op zich hebben genomen, heeft de Raad erop gewezen dat „de vraag op het terrein van de openbare orde van de Lid-Staten ligt en derhalve niet onder de bevoegdheid van de Gemeenschap valt, behoudens wat de eventuele gevolgen voor het vrije verkeer van werknemers betreft”.

Is de Raad niet van oordeel dat hij, in het licht van de recente gebeurtenissen en de met algemene stemmen door het Europese Parlement aangenomen resolutie, dit standpunt moet herzien?

(1) PB nr. C 291 van 10. 11. 1980, blz. 91.

(2) PB nr. C 206 van 11. 8. 1980, blz. 14.

Antwoord

(17 februari 1981)

De Raad, die kennis heeft genomen van de resolutie van het Europese Parlement van 17 oktober 1980 over de terroristische daden van agressie in Europa, heeft er nota van genomen dat in punt 1 van deze resolutie aan de Regeringen van de Lid-Staten wordt gevraagd doeltreffende maatregelen te nemen om de strijd tegen het terrorisme te coördineren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1545/80

van de heren Buttafuoco, Almirante, Petronio en Romualdi

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 november 1980)

Betreft: Gevolgen van de toetreding van Griekenland voor de economie van de Mezzogiorno

De aanstaande toetreding van Griekenland tot de Europese Gemeenschap zal ongunstige gevolgen hebben voor de economie van de Italiaanse Mezzogiorno, gezien de gelijksoortige produktie van beide landen.

Welke voorzieningen worden op communautair niveau getroffen of overwogen om deze ongunstige gevolgen, met name voor de produktie van citrusvruchten, olijfolie, wijn en tafeldruiven, op te vangen?

**Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie
(11 februari 1981)**

In de afgelopen maanden zijn er ten aanzien van een aantal belangrijke maatregelen om de economie van de Mezzogiorno te steunen en de inkomenspositie en de marktvooruitzichten van de producenten aldaar te verbeteren, door de Commissie voorstellen ingediend en door de Raad besluiten genomen. In het bijzonder is een door de Gemeenschap bekostigde steunregeling vastgesteld ten einde het verbruik van olijfolie op peil te houden. In de steunregeling voor wijn zijn er belangrijke wijzigingen aangebracht, op grond van de noodzaak de voor wijnbouw geschikte gebieden te stimuleren. Naast structurele maatregelen is er een „penetratie-premie” ingesteld om de afzet van bepaalde citrusvruchten in andere Lid-Staten te bevorderen. Voorts is er met Gemeenschapssteun een belangrijk programma ten behoeve van de verwerking van groenten en fruit, zoals tomaten, perziken en peren, opgezet.

De voorwaarden voor de toetreding van Griekenland tot de Gemeenschap zijn na onderhandelingen vastgelegd in het op 28 mei 1979 ondertekende Toetredingsverdrag. Waar zulks nodig was heeft een en ander geleid tot overgangsmaatregelen om de prijzen in Griekenland en die in de huidige Gemeenschap gedurende de overgangsfase onderling aan de passen. Gedetailleerde voorstellen betreffende de prijzen en de steunmaatregelen in Griekenland, die door de Commissie bij de Raad waren ingediend, zijn op 1 januari 1981 aangenomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1547/80

van mevrouw Castellina

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(20 november 1980)

Betreft: Indiening van de ontwerp-begroting van de Europese Gemeenschap

Bestaat er enige reden waarom de Raad bij de bekendmaking van het ontwerp van algemene begroting van de Europese Gemeenschappen geen gewag maakt van de voorstellen van de Commissie in het voorontwerp van algemene begroting dat zij haar heeft voorgelegd?

Is de Raad niet van mening dat toevoeging van een kolom met de cijfers van de Commissie zou bijdragen tot grotere doorzichtigheid van de begrotingsprocedure en aldus tot meer begrip bij de publieke opinie en een doeltreffender democratische controle?

**Antwoord
(17 februari 1981)**

1. Het voorontwerp van begroting dat de Commissie aan de Raad voorlegt en terzelfder tijd aan het Europese Parlement toezendt (artikel 12, lid 1, tweede alinea, van het Financieel Reglement van 21 december 1977 van toepassing op de algemene begroting der Europese Gemeenschappen) ⁽¹⁾ wordt onder alle leden van de Instelling verspreid. Aldus beschikt het Parlement over de elementen van het voorontwerp bij de uitoefening van de hem door de Verdragen toegewezen budgettaire bevoegdheden. Voorts houdt de Raad zich bij de opstelling van de ontwerp-begroting aan de bepalingen van artikel 16 van het Financieel Reglement ⁽²⁾ en wanneer hij de ontwerp-begroting bij het Parlement indient, „voegt hij bij deze ontwerp-begroting een memorie van toelichting waarin met name de redenen worden uiteengezet waarom de Raad eventueel van het voorontwerp van begroting is afgeweken” (artikel 13, lid 1, tweede alinea, tweede zin, van het Financieel Reglement) ⁽³⁾.

2. De Raad is bereid deze suggestie te bespreken in het kader van de herziening van het Financieel Reglement, die binnenkort op voorstel van de Commissie zal plaatsvinden.

⁽¹⁾ PB nr. L 356 van 31. 12. 1977, blz. 6.

⁽²⁾ PB nr. L 356 van 31. 12. 1977, blz. 7 en 8.

⁽³⁾ PB nr. L 356 van 31. 12. 1977, blz. 7.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1580/80

van mevrouw Lizin

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(21 november 1980)

Betreft: Ambtenarenstatuut

1. Kan de Raad de verzekering geven dat de bepalingen van het Ambtenarenstatuut (bijlage II, artikel 1, zesde alinea), volgens welke

„de functies der leden van het Personeelscomité en van de ambtenaren die in opdracht van het Comité zitting hebben in statutaire of door de Instelling ingestelde organen, worden beschouwd als een onderdeel van de taken die zij in hun Instelling moeten verrichten. De betrokkene mag door de uitoefening van zijn functie geen enkel nadeel ondervinden”

in de praktijk ook werkelijk worden nageleefd?

2. Heeft de Raad uitvoeringsmaatregelen, of ad hoc procedures vastgesteld tot naleving van deze bepalingen

van het Statuut, ten aanzien van de beoordeling en de loopbaan van de betrokken ambtenaren en andere personeelsleden? Zo ja, welke?

3. Zijn de Raad gevallen gemeld waarbij de naleving van bovenvermelde bepalingen van het Statuut tot moeilijkheden heeft geleid? Zijn de Raad gevallen bekend waarbij ambtenaren, dan wel andere personeelsleden van de Commissie direct, dan wel indirect, verzocht werden, met het risico hun ambtelijke loopbaan nadeel te berokkenen, en keuze te doen tussen hun ambtelijke werkzaamheden en de uitoefening van hun mandaat als vertegenwoordiger van het personeel?

4. Welk standpunt zou de Raad innemen als hem voorvallen, zoals hierboven in de derde alinea aangestipt, ter kennis werden gebracht?

5. Beseft de Raad dat de uitoefening van hun mandaat voor de vertegenwoordigers van het personeel als volledige dan wel gedeeltelijke dagtaak, in de paritaire en andere organen, een door de Raad zelf aanbevolen vorm van mobiliteit is?

Antwoord

(17 februari 1981)

1. De bepalingen van bijlage II, artikel 1, zesde alinea, moeten door de instanties van de Instellingen van de Europese Gemeenschappen worden nageleefd, net zoals alle andere statutaire bepalingen.

2. De Raad heeft geen bepalingen vastgesteld betreffende de uitvoering van bovengenoemde bepalingen; de behoefte aan dergelijke bepalingen heeft zich nog niet gemanifesteerd.

3. Neen.

4. De houding van de Raad zal afhangen van de aard van de situaties die hem ter kennis worden gebracht.

5. De uitoefening van het mandaat van personeelsvertegenwoordiger kan worden beschouwd als bijdrage tot de mobiliteit van het personeel.

Hoe ziet de Commissie de rol van de „chips” in de economische ontwikkeling in de komende twintig jaar in Europa en in de landen van de derde wereld?

Meent zij ook, evenals sommige auteurs, dat dank zij „chips” de ontwikkelingslanden binnenkort een etappe in hun ontwikkelingsproces kunnen overslaan?

Antwoord van de heer Davignon namens de Commissie

(16 februari 1981)

Microprocessoren zijn niet meer dan een specifieke categorie produkten, welke de toepassing van micro-elektronische technologie heeft opgeleverd. Over de vraag of die specifieke produkten op de lange termijn ook de economische ontwikkeling in sterke mate zullen gaan beïnvloeden, valt te twisten.

Daarentegen is beslist de verwachting gerechtvaardigd dat de aan die produkten ten grondslag liggende technologie wegens haar talloze toepassingsmogelijkheden in nagenoeg alle sectoren van de economie, van de landbouw- tot de tertiaire sector, op groeitempo en oriëntering van de ontwikkelingen een aanzienlijke weerslag zal hebben.

Daarom heeft de Commissie dan ook een voorstel uitgewerkt voor acties op het gebied van de micro-elektronische technologie, dat zij op 4 september 1980 bij de Raad heeft ingediend ⁽¹⁾.

De micro-elektronica zal zeker wel enkele nieuwe ontwikkelingen in de derde wereld mogelijk maken of deze vergemakkelijken, maar aangezien het grootste deel van de bevolking van de ontwikkelingslanden nog agrarisch is ingesteld, zou het excessief zijn om ongenueanceerd de conclusie te trekken dat micro-chips onder alle omstandigheden een ware uitkomst voor alle ontwikkelingslanden zullen vormen.

⁽¹⁾ Doc. COM(80) 421.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1584/80

van de heer Ansquer

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 november 1980)

Betreft: Rol van de „chips” bij de economische ontwikkeling in de komende twintig jaar

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1587/80

van de heer Ansquer

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(21 november 1980)

Betreft: Medezeggenschap van werknemers in de onderneming

Wanneer denkt de Raad de richtlijn inzake de medezeggenschap van werknemers in de onderneming goed te keuren?

Antwoord*(17 februari 1981)*

De Raad kan niet zeggen wanneer de vijfde richtlijn „Vennootschapsrecht” over de structuur van de naamloze vennootschappen en de bevoegdheden en verplichtingen van de organen ervan kan worden vastgesteld, te meer daar het Europese Parlement, dat over het Commissievoorstel is geraadpleegd, nog geen advies heeft uitgebracht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1591/80**van de heer Ansquer****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(21 november 1980)*

Betreft: De rol van de chemische industrie bij de energiebesparing

Welke richtsnoeren denkt de Commissie de Europese chemische industrie te geven opdat deze bijdraagt tot de energiebesparing, vooral voor wat betreft de automobielsector?

**Antwoord van de heer Davignon
namens de Commissie**

(13 februari 1981)

De chemische industrie heeft reeds aanpassingen doorgevoerd i.v.m. de maatregelen inzake energiebesparing. De chemische en automobielsector houden zich verder zeer actief bezig met wetenschappelijk onderzoek, ten einde een groter gebruik van kunststoffen in de automobielsector te bevorderen.

Het ligt niet op de weg van de Commissie concrete maatregelen voor te schrijven. Haar rol bestaat erin te stimuleren en te ondersteunen, met name door middel van onderzoek- en ontwikkelingsprogramma's en door demonstratieprojecten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1596/80**van de heer Vernimmen****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(25 november 1980)*

Betreft: Crisisplan staal en gevolgen voor de Vlaamse staalnijverheid

De mondiale crisis in de staalnijverheid heeft uiteraard zijn gevolgen voor de Europese staalnijverheid. De Europese Commissie heeft een crisisplan uitgewerkt dat door de Ministerraad wordt goedgekeurd. Daarmee zullen de problemen echter niet vanzelf opgelost worden.

De staalnijverheid in de Europese Gemeenschap dient zich intussen uit te rusten voor de toekomst. Het crisisplan mag niet leiden tot een gemakzuchtig afwachten tot wanneer de conjunctuur weer beter wordt. Er moet intussen gewerkt worden aan de toekomst van het Europese staal. Immers, elders in de wereld worden ultramoderne staalbedrijven opgericht, waardoor de technologie en de capaciteit van de staalsector verhogen.

1. Kan de Commissie mededelen wat het effect zal zijn van het crisisplan (Davignon) voor het Sidmar-staalbedrijf in Vlaanderen?
2. Wat denkt de Commissie te ondernemen om intussen de toekomst van de Europese staalsector veilig te stellen?
3. Meent de Commissie niet dat mede om de toekomst van het Europese staal veilig te stellen, relancemaatregelen in de richting van een sterkere kwalitatieve groei zich opdringen in andere maatschappelijke en economische sectoren? Wat doet de Commissie concreet hieraan?

**Antwoord van de heer Davignon
namens de Commissie**

(12 februari 1981)

In een situatie waarin door vrijwel geen enkele onderneming van de Gemeenschap de variabele kosten volledig worden gedekt en de verliezen groter zijn dan de afschrijvingen heeft de Commissie, na instemming van de Raad een raadpleging van het Raadgevend Comité EGKS, besloten een stelsel van productiequota in te voeren.

Deze quota worden vastgesteld door op referentieproductiecijfers verminderingpercentages toe te passen die voor alle ondernemingen gelijk zijn. De referentieproductiecijfers geven de werkelijke technische structuur van het productieapparaat en de structuur van de vraag weer.

Gezien het billijke en niet-discriminerende karakter van dit stelsel zal het voor Sidmar geen andere gevolgen hebben dan voor de overige ijzer- en staalondernemingen van de Gemeenschap. Het zal voordelen van een evenwichtiger markt opleveren.

De Commissie zal trachten na 30 juni 1981, de datum waarop het stelsel van productiequota afloopt, de stabiliteit van de markt in stand te houden ten einde de ondernemingen in staat te stellen de uitvoering van hun herstructureringsprogramma's normaal voort te zetten, met name door middel van vrijwillige leveringsprogramma's.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1624/80

van de heer Cousté

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 november 1980)

Betreft: Telematica en micro-elektronica in de Gemeenschap

Kan de Commissie, naar aanleiding van de Europese Raad van Dublin in november 1979 en de werkzaamheden van de deskundigen, verricht in samenwerking met de PTT van de Lid-Staten, mededelen welke resultaten deze onderzoeken op het gebied van de telematica en de micro-elektronica precies hebben opgeleverd en welke voorstellen door de Commissie ter zake zijn gedaan?

Welke Lid-Staten hebben reeds projecten ingediend met het oog op het verkrijgen van communautaire steun, en welk gevolg is aan deze aanvragen gegeven?

Antwoord van de heer Davignon
namens de Commissie

(16 februari 1981)

De Commissie heeft op 4 september 1980 de volgende documenten bij de Raad ingediend:

- een voorstel voor een verordening inzake optreden van de Gemeenschap op het gebied van de micro-elektronische technologie ⁽¹⁾;

- drie ontwerp-aanbevelingen van de Raad van de Lid-Staten inzake telecommunicatie. Deze aanbevelingen hebben betrekking op:
 - de tenuitvoerlegging van de harmonisatie van de nieuwe diensten die door de telecommunicatiediensten in het leven worden geroepen;
 - de instelling van een Gemeenschapsmarkt in eindstations voor deze nieuwe diensten;
 - de eerste fase van de verlening van overheidsopdrachten voor telecommunicatie ⁽²⁾;
- een eerste verslag over haar werkzaamheden op het terrein van de nieuwe informatietechnieken en de richting van de maatregelen die zij in de toekomst denkt te nemen in verband met de voornaamste doelstellingen welke in haar mededeling doc. COM(79) 650 def. aan de Europese Raad van Dublin ⁽³⁾ zijn neergelegd.

Deze voorstellen zijn het resultaat van besprekingen die zij de afgelopen jaren heeft gevoerd met alle belanghebbende kringen uit het bedrijfsleven, de overheidsdiensten van de Lid-Staten en de nationale, Europese en internationale organisaties die zich met telecommunicatie bezighouden.

Het Parlement en het Economisch en Sociaal Comité stellen thans hun adviezen over bovengenoemde voorstellen op.

De Commissie herinnert het geachte Parlements lid bij deze gelegenheid aan het spoedeisende karakter dat zij aan deze voorstellen toekent en aan de omstandigheid dat de snelheid van besluitvorming van de Raad met name afhangt van de spoed waarmee het Parlement zijn adviezen uitbrengt.

Voorts stelt zij het geachte Parlements lid ervan in kennis dat zij naar aanleiding van de oproep tot het indienen van voorstellen die zij in februari 1980 ⁽⁴⁾ in het kader van het door de Raad in september 1979 vastgestelde meerjarenprogramma inzake een communautair beleid op het gebied van de informatica ⁽⁵⁾ heeft gedaan, 65 voorstellen heeft ontvangen van consortia waarin alle landen van de Gemeenschap zijn vertegenwoordigd. Aan de hand van de in het programma bepaalde criteria heeft zij hieruit 14 voorstellen geselecteerd. Zij is thans doende, de aangenomen projecten op gang te brengen.

⁽²⁾ Doc. COM(80) 422 def.

⁽³⁾ Doc. COM(80) 513 def.

⁽⁴⁾ PB nr. C 46 van 23. 2. 1980, blz. 2.

⁽⁵⁾ PB nr. L 231 van 11. 9. 1979, blz. 23.

⁽¹⁾ Doc. COM(80) 421 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1627/80

van de heer Michel

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(25 november 1980)

Betreft: Conflictenrecht op het gebied van de arbeidsverhoudingen in de Gemeenschap

Op 23 maart 1972 diende de Commissie bij de Raad een voorstel in voor een verordening met betrekking tot het op arbeidsverhoudingen in de Gemeenschap toe te passen conflictenrecht. Op 30 november legde het Economisch en Sociaal Comité een eenstemmig advies voor, aan de hand van een rapport van de heer J. Houthuys, voorzitter van het Internationaal Christelijk Vakverbond.

Kan de Raad uiteenzetten waarom hij, ondanks een in 1976 voorgestelde wijziging, dit voorstel, dat toch de eenparige steun verkreeg van de Europese werkgevers en vakverenigingen, niet heeft goedgekeurd?

Antwoord

(17 februari 1981)

De Commissie heeft haar gewijzigde voorstel voor een verordening in mei 1976 aan de Raad toegezonden. Tot in 1977 is dit voorstel in het kader van de Raad besproken, waarna de werkzaamheden zijn geschorst.

Aangezien destijds namelijk het ontwerp-verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst werd opgesteld, bleek het dienstig te wachten op de voltooiing van de werkzaamheden betreffende dit instrument, dat betrekking heeft op alle verbintenissen uit overeenkomst, met inbegrip van de betreffende arbeidsovereenkomsten. Nu deze werkzaamheden inmiddels zijn afgerond, is het genoemde Verdrag ⁽¹⁾ op 19 juni 1980 te Rome opgesteld voor ondertekening en de meeste Lid-Staten zijn daartoe reeds overgegaan. Aangezien in dit Verdrag bepalingen voorkomen die betrekking hebben op arbeidsverhoudingen, rijst de vraag of het verordeningvoorstel van de Commissie inzake het conflictenrecht op het gebied van de arbeidsverhoudingen overbodig is geworden of dat dit opnieuw in behandeling moet worden genomen. Deze kwestie zal eerstdaags worden besproken in het kader van de Raad; daarna zal de Commissie haar standpunt inzake het onderhavige voorstel aan de Raad meedelen.

(¹) PB nr. L 266 van 9. 10. 1980.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1637/80

van de heer Cousté

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 december 1980)

Betreft: Voorwaarden voor de toepassing van artikel 58 van het EGKS-Verdrag betreffende een uitgesproken crisisperiode in de ijzer- en staalsector

Beschikt de Commissie, nadat eindelijk werd vastgesteld dat de ijzer- en staalsector zich in een uitgesproken crisisperiode bevindt, werkelijk over de noodzakelijke middelen om te controleren of de produktiequota voor elke onderneming strikt worden toegepast?

**Antwoord van de heer Davignon
namens de Commissie**

(11 februari 1981)

De Commissie beschikt op het ogenblik over de noodzakelijke middelen om een doeltreffende controle uit te oefenen op de naleving van de produktiequota die bij Beschikking nr. 2794/80/EGKS ⁽¹⁾ werden ingevoerd. Zij heeft op 6 oktober 1980 een administratieve eenheid opgericht die is belast met de organisatie van de werkzaamheden van de ingenieurs en de accountants die overeenkomstig het bepaalde in artikel 1, lid 4, van Beschikking nr. 2794/80/EGKS, de Commissie bijstaan bij het verrichten van de verificaties als bedoeld in artikel 47 van het EGKS-Verdrag.

(¹) PB nr. L 291 van 31. 10. 1980, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1641/80

van mevrouw Clwyd

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 december 1980)

Betreft: Richtlijn betreffende de kwaliteit van het zwemwater

Op 8 december 1975 stelde de Raad een richtlijn betreffende de kwaliteit van het zwemwater vast. Kan de Commissie meedelen in hoeverre deze richtlijn in elke Lid-Staat wordt toegepast?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(13 februari 1981)

De Commissie kan zich op het ogenblik geen rekenschap geven van de toepassing, in elke Lid-Staat, van Richtlijn 76/160/EEG betreffende de kwaliteit van het zwemwater ⁽¹⁾. Zij wijst het geachte Parlements lid erop dat de Lid-Staten immers krachtens artikel 4, lid 1, van voornoemde richtlijn over een termijn van tien jaar na kennisgeving van de richtlijn beschikken om de kwaliteit van het zwemwater in overeenstemming te brengen met de in de bijlage vastgestelde grenswaarden.

Krachtens artikel 13 van voornoemde richtlijn bestudeert de Commissie de samenvattende verslagen die haar door de Lid-Staten over het zwemwater en de meest significatieve kenmerken daarvan worden toegezonden.

Overeenkomstig dit artikel zal zij de ter zake verkregen inlichtingen bekendmaken en het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement een exemplaar van het rapport doen toekomen.

⁽¹⁾ PB nr. L 31 van 5. 2. 1976, blz. 31.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1655/80

van de heer Purvis

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 december 1980)

Betreft: Programma inzake stralingsbescherming

Deelt de Commissie de mening dat het van belang is na te gaan of leukemie vaker voorkomt bij personen die aan geringe stralingsdoses zijn blootgesteld? Meent zij niet dat een onderzoek naar het verband tussen röntgenbestraling van het gehele lichaam en het ontstaan van merg-celleukemie bijzonder waardevol zou zijn? Zo ja, waarom werd een onder de deskundige leiding van professor Brynmor Thomas op dit specifieke gebied uitgevoerd project van de St. Andrews Universiteit dan niet in het lopende programma inzake stralingsbescherming opgenomen?

**Antwoord van de heer Richard
namens de Commissie**

(11 februari 1981)

De Commissie is zich wel bewust van het belang van het onderzoek naar het verband tussen bestraling en leuke-

mie bij mensen en is eveneens van mening dat onderzoek naar door straling geïnduceerde mergcèleukemie van buitengewoon belang is.

De Commissie heeft een aantal voorstellen ontvangen die verschillende aspecten van dit vraagstuk behandelen en daaronder een voorstel van de St. Andrews University. Beperkte financiële middelen hebben de Commissie tot een keuze verplicht en na een grondige vergelijkende beoordeling is het besluit genomen om dit speciale voorstel niet te ondersteunen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1656/80

van mevrouw Maij-Weggen

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 december 1980)

Betreft: Alleenverkoopssystemen

Het Europees Bureau van Consumentenorganisaties (EBCO) heeft bij de Commissie een klacht ingediend tegen zogenaamde alleenverkoopssystemen, volgens welke sommige fabrikanten en importeurs hun produkten uitsluitend door een bepaalde groep van detailhandelaren laten verkopen. Deze klacht heeft met name betrekking op fabrikanten en importeurs in de audio-visuele sector (radio, televisie en hi-fi-apparatuur).

Is de Commissie bereid na te gaan in hoeverre deze alleenverkoopssystemen leiden tot concurrentiebeperking en onnodig hoge prijzen voor de consumenten?

Ziet de Commissie mogelijkheden om hier regelend op te treden en zo ja op welke wijze?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(12 februari 1981)

De Commissie houdt zich reeds sedert jaren bezig met het vraagstuk van de verenigbaarheid van alleenverkoopssystemen met de concurrentieregels van artikel 85 van het EEG-Verdrag. Zij heeft ter zake reeds meerdere malen uitdrukkelijk een besluit genomen ⁽¹⁾. Meer in het bijzonder heeft zij in 1975 in de audiovisuele sector een alleenverkoopstelsel goedgekeurd dat door een Duitse fabrikant van radio-, televisie- en bandopnametoestellen op het niveau van de gemeenschappelijke markt was op-

⁽¹⁾ Zie met name het Negende Verslag over het mededingingsbeleid (april 1980), nr. 5.

gebouwd ⁽²⁾. De termijn waarvoor deze goedkeuring werd verleend eindigde in juli 1980; deze werd tot dusverre niet verlengd aangezien de Commissie een onderzoek heeft ingesteld naar het gedrag van verschillende ondernemingen in deze sector op het gebied van de prijzen en de concurrentiebeperkende praktijken die tot compartimentering van de nationale markten leiden. Bij dit onderzoek werd enerzijds rekening gehouden met de reserves die het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft gemaakt in zijn arrest van 25 oktober 1977 waarbij het bovengenoemde beschikking heeft bevestigd ⁽³⁾ en anderzijds met verschillende klachten die bij de Commissie – los van die van het EBCO – aanhangig werden gemaakt ter zake van de pogingen die door sommige fabrikanten zouden zijn ondernomen om een einde te maken aan de activiteiten van wederverkopers die prijzen toepassen die door hen als te laag worden beschouwd.

Indien dit onderzoek, dat krachtens Verordening nr. 17 ⁽⁴⁾ wordt verricht, tot de gevolgtrekking mocht leiden dat inbreuken op artikel 85 van het Verdrag hebben plaatsgehad, kan de Commissie weigeren haar goedkeuring te verlenen aan de door enige fabrikanten toegepaste distributiesystemen indien daarin geen wijzigingen worden aangebracht waardoor het gevaar van concurrentiebeperkende praktijken worden geëlimineerd, of zelfs aan de betrokken ondernemingen geldboeten opleggen op grond van het feit dat zij zich schuldig hebben gemaakt aan concurrentiebeperkende praktijken die niet door de aanmelding worden gedekt.

Alvorens alleenverkoopovereenkomsten goed te keuren zal de Commissie in ieder geval ook nagaan in hoeverre door deze overeenkomsten de prestaties zowel op technisch en commercieel vlak als op het gebied van de prijzen voor de consumenten daadwerkelijk kunnen worden verbeterd.

⁽²⁾ Beschikking van 15. 12. 1975 in de zaak SABA (PB nr. L 28 van 3. 2. 1976, blz. 19).

⁽³⁾ Zaak 26/76, Metro/Commissie (Jurisprudentie nr. 1977, deel 6, blz. 1875).

⁽⁴⁾ Eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het EEG-Verdrag. Zie PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1658/80

van mevrouw Maij-Weggen en de heer Verroken

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 december 1980)

Betreft: Gelijikstelling van apothekersdiploma's

Kan de Commissie medelen of zij reeds initiatieven heeft genomen om de apothekersopleidingen en de apothekersdiploma's in de Lid-Staten van de Gemeenschap met elkaar in overeenstemming te brengen?

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie

(16 februari 1981)

De Commissie heeft bij de Raad twee voorstellen voor richtlijnen ingediend ⁽¹⁾, waarin de door de geachte Parlementsleden genoemde doelstellingen nader worden geconcretiseerd.

Het eerste voorstel beoogt de minimumcoördinatie enerzijds van de voor de houders van een apothekersdiploma openstaande werkterreinen en anderzijds van de voor de verkrijging van deze diploma's gestelde opleidingsvoorwaarden.

Het tweede voorstel betreft met name de onderlinge erkenning van de diploma's, certificaten en andere titels op farmaceutisch gebied.

Conform artikel 57 van het EEG-Verdrag, waarop deze voorstellen zijn gebaseerd, zal het Parlement verzocht worden daarover advies uit te brengen.

⁽¹⁾ Doc. COM(81) 4.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1661/80

van de heer Seal

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 december 1980)

Betreft: Textielhandel met China

Moet uit het antwoord van de Commissie op mijn vroegere vraag worden afgeleid dat de Commissie in de komende twee jaar niets zal ondernemen, zelfs als de onevenwichtige situatie van de textielhandel tussen China en de Gemeenschap voortduurt?

Welke middelen staan de Commissie ten dienste om er voor te zorgen dat de afspraken op dit gebied worden nagekomen?

Antwoord van de heer Haferkamp
namens de Commissie

(11 februari 1981)

De Commissie acht het voorbarig om zich in dit stadium uit te spreken over maatregelen die kunnen worden genomen in de veronderstelling dat na twee jaar toepassing

van de textielovereenkomst EEG-China, dat wil zeggen na 1981, de in de overeenkomst met het oog op het evenwicht in de textielhandel opgenomen hoeveelheden niet in acht zouden zijn genomen.

De Commissie zal te zijner tijd na kennisneming van de statistieken van 1980, het eerste werkelijke toepassingsjaar van de textielovereenkomst met China, de situatie van het evenwicht in de textielhandel met dit derde land onderzoeken.

Het geachte Parlements lid kan er van verzekerd zijn dat de Commissie, indien zulks nodig blijkt, overeenkomstig de bepalingen van de overeenkomst de nodige initiatieven zal nemen om de verplichtingen met betrekking tot de in de overeenkomst met het oog op het evenwicht in de textielhandel tussen de Gemeenschap en China opgenomen hoeveelheden te doen nakomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1670/80

van de heer Seal

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 december 1980)

Betreft: Tekort op de handelsbalans met China

Tijdens de onlangs gehouden bijeenkomst van EEG-ambtenaren en Chinese ambtenaren werd medegedeeld dat de sedert twee jaar te constateren trend in het handelsverkeer die voor de EEG een positief saldo vertoonde, thans een wending heeft genomen ten gunste van China. Over de periode januari tot juni 1980 vertoonde China een positief saldo van 34,8 miljoen £ (60 miljoen ERE) op de handelsbalans met de EEG.

Hoe denkt de Commissie derhalve over een verlaging van de invoerquota voor Chinese producten?

Welke maatregelen denkt zij te nemen om de daling van de uitvoer van de EEG naar China tot staan te brengen, gezien het feit dat China, dat als afnemer van staal de tweede plaats inneemt onder de exportmarkten van de EEG, thans op lichte industrie overschakelt, waardoor de vraag naar staal vermindert?

Antwoord van de heer Haferkamp
namens de Commissie

(13 februari 1981)

In de Gemengde Handelscommissie EEG-China (3 en 4 november) heeft de Chinese delegatie de Commissie ver-

zekerd dat de daling van de invoer uit de Gemeenschap in China gedurende het eerste halfjaar van 1980 slechts een tijdelijk verschijnsel was.

Gezien deze verzekering en op grond van de snelle groei van de bilaterale handel in de afgelopen jaren (ondanks bepaalde schommelingen op korte termijn die voornamelijk werden veroorzaakt door ontwikkelingen in de Chinese investeringscyclus) heeft de Commissie voorgesteld met ingang van 1 januari 1981 een aantal contingenten voor de Chinese uitvoer naar de Gemeenschap te verhogen.

In het kader van deze economische wederaanpassing in China heeft de Commissie van de Chinese autoriteiten de verzekering gevraagd en verkregen dat de uitvoer van de Gemeenschap bij de opstelling van de Chinese invoerplannen welwillend in aanmerking zal worden genomen.

Ten einde de handel tussen de EEG en China, met inbegrip van de uitvoer van de Gemeenschap naar China, verder te ontwikkelen, sponsert de Commissie bovendien, in samenwerking met de Chinese Regering, de Handelsweek EEG-China die van 30 maart tot 10 april 1981 zal plaatsvinden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1682/80

van mevrouw Quin

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 december 1980)

Betreft: Concrete invloed van het Europese Parlement

Welk percentage van de ontwerp-richtlijnen en ontwerp-verordeningen waarop het Europese Parlement wijzigingen heeft voorgesteld, is sedert de rechtstreekse verkiezingen dienovereenkomstig door de Commissie gewijzigd voordat ze aan de Raad werden voorgelegd?

Welk percentage van de niet door de Commissie overeenkomstig de wensen van het Parlement gewijzigde ontwerp-richtlijnen en -verordeningen werden vervolgens door de Raad van Ministers goedgekeurd? Welk percentage van de door het Europese Parlement voorgestelde en door de Commissie in haar voorstellen overgenomen wijzigingen werd door de Raad goedgekeurd?

Antwoord van de heer Thorn
namens de Commissie

(12 februari 1981)

Sedert de rechtstreekse verkiezingen (en tot en met 30 november 1980), is het Europese Parlement over 168

voorstellen voor door de Raad vastgestelde verordeningen en richtlijnen geraadpleegd. Over 149 van deze 168 voorstellen heeft het Parlement een advies uitgebracht dat geen amendementen bevatte. In 11 gevallen heeft de Commissie de door het Parlement voorgestelde wijzigingen overgenomen; in 8 gevallen heeft de Commissie er de voorkeur aan gegeven haar oorspronkelijke voorstel te handhaven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1696/80

van de heer de Lipkowski

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 december 1980)

Betreft: Naleving van veiligheids- en milieuvoorschriften door onder goedkope vlag varende schepen

Welke middelen heeft de Gemeenschap om ervoor te zorgen dat de onder goedkope vlag varende schepen de veiligheids- en milieuvoorschriften naleven?

Antwoord van de heer Contogeorgis
namens de Commissie

(9 februari 1981)

De Commissie heeft op 2 juli 1980 ⁽¹⁾ bij de Raad een voorstel ingediend voor een richtlijn van de Raad betreffende de toepassing van de internationale normen voor de veiligheid van het zeevervoer en de voorkoming van vervuiling op de schepen die de havens van de Gemeenschap aandoen. Volgens deze richtlijn zal elke Lid-Staat moeten zorgen voor de inspectie van de schepen die zijn havens aandoen, ongeacht onder welke vlag zij varen, en erop moeten toezien dat de gebreken van de schepen die niet aan de normen voldoen worden verholpen.

Daarnaast heeft de Commissie in haar mededeling aan de Raad van 2 juli 1980 ⁽²⁾ over een plan voor de bestrijding van de vervuiling van de zeeën door koolwaterstoffen en de daaraan gehechte ontwerp-beschikking, voorgesteld een communautair informatiestelsel op te zetten en in het kader daarvan een kaartstelsel aan te leggen van alle tankschepen, met allerlei gegevens die de overheden van

de Lid-Staten kunnen helpen om een duidelijk beeld te krijgen van de schepen, de voor hen geldende internationale overeenkomsten en voorschriften op het gebied van de veiligheid en de voorkoming van vervuiling, alsmede de overtredingen, voorvallen/ongevallen of olielozingen waaraan zij zich schuldig hebben gemaakt, en zich op de hoogte te houden van de resultaten van de onderzoeken en inspecties aan boord en van de inhoud van de certificaten betreffende de veiligheid of de voorkoming van vervuiling die aan de geïnspecteerde schepen zijn uitgereikt.

Naar de mening van de Commissie zou de goedkeuring en invoering van deze maatregelen zeer sterk bijdragen tot de naleving van de internationale normen voor de veiligheid van het zeevervoer en de voorkoming van vervuiling door alle schepen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1698/80

van de heer Glinne

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 december 1980)

Betreft: Toepassing van artikel 37 van het Euratom-Verdrag – kerncentrale van Chooz

In antwoord op een schriftelijke vraag die onlangs in het Belgische parlement is gesteld, heeft de minister van Buitenlandse Zaken medegedeeld dat een nieuwe Frans-Belgische vergadering van deskundigen ter behandeling van het vraagstuk van de kerncentrale te Chooz vóór het einde van dit jaar zal plaatsvinden.

Anderzijds heeft de Commissie in antwoord op mijn vraag van 7 augustus 1979 medegedeeld dat „de Commissie een voorstel heeft ingediend tot invoering van een gemeenschappelijke overlegprocedure bij de keuze van vestigingsplaatsen voor elektrische centrales in grensgebieden. De Raad heeft hierover nog geen beslissing genomen.”.

Kan de Commissie mededelen of de Frans-Belgische vergadering plaatsvindt in het kader van de door de Commissie voorgestelde overlegprocedure? Welke juridische draagwijdte heeft deze vergadering?

Is het juist dat tijdens de bilaterale onderhandelingen is overeengekomen dat:

- Frankrijk de 3 m³ per seconde die aan de Maas worden onttrokken volledig zal compenseren;
- de temperatuur van het water door het lozen van afvalwater niet te sterk zal stijgen;

⁽¹⁾ Doc. COM(80) 360.

⁽²⁾ Doc. COM(80) 361.

- het vloeibaar chemisch afval zoals calciumsulfaat of het radioactieve afval zoals tritium, alsmede eventuele gasvormige afval zoals jodium geen schadelijke gevolgen zullen hebben voor het Belgische milieu;
- bij de bouw van de centrale rekening zal worden gehouden met ongevallen van externe aard (aardshokken, neerstorten van vliegtuigen) of van interne oorsprong en dat alle voorzorgsmaatregelen zullen worden getroffen om de eventuele gevolgen tot een minimum te beperken?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(11 februari 1981)

De Raad heeft tot dusverre nog geen besluit genomen aangaande de instelling van een communautaire raadplegingsprocedure met betrekking tot de vestiging van elektrische centrales in de grensstreken. De Frans-Belgische vergadering waarvan door de geachte Afgevaardigde gewag wordt gemaakt, kan dus niet worden beschouwd als behorende tot een dergelijke procedure.

De resultaten van de bilaterale besprekingen betreffende de kerncentrale van Chooz zijn de Commissie niet bekend.

De Commissie verwacht evenwel dat haar te zijner tijd mededeling wordt gedaan van de gegevens die moeten worden verstrekt krachtens de artikelen 37 en 41 van het EGA-Verdrag. Het is namelijk zo dat met de bouw van de eerste tranche van de nieuwe kerncentrale van Chooz pas in 1982 een begin zal worden gemaakt terwijl de inbedrijfstelling van deze centrale tegen 1988 wordt verwacht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1699/80

van de heer Cousté

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 december 1980)

Betreft: Controle op de tenuitvoerlegging van de maatregelen in verband met de ernstige crisis in de ijzer- en staalindustrie

Hoe denkt de Commissie de controle op de maatregelen betreffende de ernstige crisissituatie in de ijzer- en staalindustrie uit te voeren?

Stelt zij een systeem van permanente dagelijkse contacten met de betrokken ondernemingen voor?

Is zij voornemens extra tijdelijk personeel aan te werven voor deze controletaak of kan deze worden uitgevoerd door het voorhanden zijnde personeel?

**Antwoord van de heer Davignon
namens de Commissie**

(12 februari 1981)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord van de Commissie op zijn schriftelijke vraag nr. 1637/80 ⁽¹⁾, waarin zij de invoering en de werking van het systeem voor de controle van de ijzer- en staalbedrijven, overeenkomstig haar Beschikking 2794/80/EGKS ⁽²⁾ toelicht. De Commissie heeft dus geen extra tijdelijk personeel aangeworven, hoewel zij maatregelen inzake interne organisatie heeft moeten nemen om het hoofd te bieden aan deze nieuwe arbeidstaak. De door de Commissie aangewezen controleteams leggen haar wekelijks rapporten inzake de controle ter plaatse voor.

⁽¹⁾ PB nr. C 63 van 23. 3. 1981, blz. 15.

⁽²⁾ PB nr. L 291 van 31. 10. 1980, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1703/80

van mevrouw Ewing

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 december 1980)

Betreft: Harmonisatie van de belasting op sportactiviteiten

Kan de Commissie de verschillen toelichten in de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende sportactiviteiten – in het bijzonder wat de BTW betreft – en mededelen welke plannen zij eventueel heeft om deze wetgeving te harmoniseren?

**Antwoord van de heer Tugendhat
namens de Commissie**

(16 februari 1981)

Voor sportactiviteiten geldt volgens de Zesde Richtlijn van de Raad van 17 mei 1977 ⁽¹⁾, waarin de uniforme

⁽¹⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1.

grondslag voor de belasting over de toegevoegde waarde wordt geregeld, dat de Lid-Staten vrijstelling verlenen voor „sommige diensten die nauw samenhangen met de beoefening van sport of met lichamelijke opvoeding en die door instellingen zonder winstoogmerk worden verleend aan personen die aan sport of lichamelijke opvoeding doen” (artikel 13, punt A, sub m)) onder de voorwaarden die zij vaststellen.

Sportactiviteiten die niet vrijgesteld mogen worden, vallen derhalve onder de belasting op de toegevoegde waarde tegen de wettelijke tarieven van het desbetreffende land.

De algemene harmonisatie der BTW-tarieven voor goederen en diensten kan slechts op langere termijn in overweging worden genomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1704/80

van mevrouw Ewing

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 december 1980)

Betreft: Verontreiniging door aardolie

Kan de Commissie een overzicht geven van alle ongevallen met olietankers in de wateren van de Gemeenschap tijdens de laatste tien jaar met vermelding van de volgende details:

1. datum en plaats van het ongeval,
2. naam en ouderdom van het schip,
3. identiteit van de reder, identiteit van de gebruiker en de door het schip op dat tijdstip gevoerde vlag?

Kan de Commissie (waar mogelijk) eveneens dergelijke informatie verstrekken over ongevallen op onshore en offshore aardolie-installaties?

Antwoord van de heer Contogeorgis
namens de Commissie

(11 februari 1981)

De Commissie beschikt niet over de door het geachte Parlementslid gevraagde informatie. Zij heeft echter studies ondernomen met betrekking tot recente incidenten, waarbij zowel schepen als olieboorinstallaties waren betrokken. Zij heeft eveneens een voorstel ingediend voor een besluit van de Raad tot instelling van een communautair informatiesysteem ter voorkoming en bestrijding

van verontreiniging van de zee door koolwaterstoffen ⁽¹⁾. Indien de Raad dit voorstel goedkeurt, zal regelmatig informatie worden verzameld over olietankers. De Commissie onderzoekt ook de mogelijkheid om regelmatig relevante informatie te verzamelen over olielozingen, die door olieboorinstallaties worden veroorzaakt.

⁽¹⁾ Doc. COM(80) 361 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1705/80

van mevrouw Ewing

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 december 1980)

Betreft: Financiële steun van de Gemeenschap voor het herstel en de wederopbouw van bestaande gebouwen voor agrarische doeleinden

Kan de Commissie mededelen welke communautaire fondsen er beschikbaar zijn voor het herstel of de wederopbouw van bestaande gebouwen voor agrarische doeleinden en kan zij de bedragen vermelden die tot nu toe in elk van de Lid-Staten daarvoor werden uitgegeven?

Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie

(10 februari 1981)

Overeenkomstig artikel 8 van Richtlijn 72/159/EEG van de Raad van 17 april 1972 betreffende de modernisering van landbouwbedrijven ⁽¹⁾ kan investeringssteun worden verleend voor het herstel of de wederopbouw van bestaande bedrijfsgebouwen, op voorwaarde dat de investeringen passen in het kader van een bedrijfsontwikkelingsplan.

De door het geachte Parlementslid gevraagde informatie betreffende de uitgaven die tot nu toe door de verschillende Lid-Staten voor de genoemde doeleinden werden gedaan, kan door de Commissie niet worden verstrekt; deze details komen namelijk niet voor in de gegevens die ieder jaar door iedere Lid-Staat over de uitvoering van Richtlijn 72/159/EEG aan de Commissie worden medegedeeld.

De Commissie is evenwel voornemens de Lid-Staten onverwijld om toezending van die bijzonderheden te verzoeken. Ingeval aan dit verzoek gevolg wordt gegeven, zullen de aanvullende inlichtingen te zijner tijd aan het geachte Parlementslid worden toegezonden.

⁽¹⁾ PB nr. L 96 van 23. 4. 1972, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1712/80
van de heer Schön
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 december 1980)

Betreft: Artikel 290 van de begroting voor 1980 en 1981

1. Hoe zijn de kredieten tussen instellingen voor hoger onderwijs en internaten voor volwassenen verdeeld?
2. Voor welke doeleinden worden de kredieten gebruikt?
3. Welke instellingen voor hoger onderwijs hebben in het begrotingsjaar 1980 uit hoofde van artikel 290 subsidies ontvangen?
4. Welke instellingen voor hoger onderwijs hebben reeds voor 1981 subsidies aangevraagd?
5. Bestaan er algemene richtlijnen voor het verlenen van subsidies? Zo ja, hoe luiden deze?

Antwoord van de heer Thorn
namens de Commissie
(12 februari 1981)

1. In 1980 werden de kredieten van artikel 290 uitsluitend gebruikt voor subsidies aan instellingen voor hoger onderwijs, zoals in de begroting was bepaald.

Voor 1981 heeft de Commissie een aanzienlijke verhoging van de kredieten van artikel 290 voorgesteld, waarbij zij in het voorontwerp van begroting het voornemen kenbaar maakte om een actie te ondernemen ten behoeve van internaten voor volwassenenvorming. Dit voorstel werd helaas niet goedgekeurd, zodat uit de kredieten van de begroting 1981 (180 000 Ecu) geen subsidies aan deze centra kunnen worden verleend.

Bijgevolg hebben de hierna volgende antwoorden op de vragen 2 tot en met 5 uitsluitend op instellingen voor hoger onderwijs betrekking.

2 en 5. De kredieten zijn alleen bestemd voor instellingen van hoger onderwijs die een basisprogramma bieden dat op het Europese integratieproces en voornamelijk op de economische en juridische aspecten daarvan is gericht. De bedoeling van de steun is bij te dragen tot het op gang brengen of de verdere ontwikkeling van het programma.

De steun is niet permanent en wordt in de regel niet automatisch toegekend; het bedrag ervan is over het algemeen bescheiden.

3 en 4. In 1980 hebben 31 instellingen voor hoger onderwijs subsidies uit de kredieten van artikel 290 ontvangen. Op 15 januari laatstleden hadden vier instellingen voor hoger onderwijs bij de Commissie aanvragen ingediend voor 1981.

De Commissie zal het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement de desbetreffende lijsten rechtstreeks toezenden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1713/80
van mevrouw Lizin
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 december 1980)

Betreft: Inlichtingen over stillegging van reactors

De Commissie deelt in antwoord op schriftelijke vraag nr. 1051/80 van de heer Coppieters inzake „de risico's met kernenergiecentrales” ⁽¹⁾ mede dat zij geen gegevens kan verstrekken over de stillegging van de kernenergiecentrale Doel 2 omdat de controle op deze centrale „onder de uitsluitende bevoegdheid valt van de nationale autoriteiten en controle-instellingen”. Dat is vreemd omdat in de publikatie van het Bureau voor de Statistiek op blz. 90 een verslag staat over de kernenergiecentrales in 1978 met een korte opsomming van het aantal malen waarop Doel 2 voor langere tijd is uitgevallen, hetgeen betekent dat de Commissie wel degelijk op de hoogte is van het stilleggen van reactors. In de publikatie inzake het verslag van kernenergiecentrales in 1979 is deze nuttige informatie echter niet meer opgenomen.

Heeft de Commissie een verklaring voor deze Commissie en kan zij de verzekering geven dat voortaan in genoemde publikatie wederom informatie over het uitvallen van reactors wordt opgenomen?

⁽¹⁾ PB nr. C 288 van 6. 11. 1980, blz. 24.

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie
(11 februari 1981)

Het door het geachte Parlements lid geciteerde document bevat gegevens, die aan de Commissie op vrijwillige basis (niet verplicht) door de Europese elektriciteitsbedrijven worden verstrekt. Deze gegevens zijn bestemd voor de

opstelling van statistieken inzake de produktie van elektrische energie van nucleaire oorsprong; zij bevatten dus gegevens met betrekking tot de voornaamste stilleggingen van de centrales en de oorzaak daarvan. De gegevens zijn evenwel niet bedoeld om licht te werpen op vraagstukken in verband met de veiligheid; zij kunnen dus in geen geval een volledige lijst opleveren van alle voorgekomen stilleggingen en van de oorzaken daarvan; de Lid-Staten en, a fortiori, de elektriciteitsbedrijven of de exploitanten van kerncentrales zijn immers niet verplicht daarvan mededeling te doen aan de Commissie. De Commissie kan ter zake slechts de inhoud bekrachtigen van haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1051/80 van de heer Coppieters, waarnaar het geachte Parlementslid verwijst.

Wat de uitgave van voornoemd document voor het jaar 1979 betreft, kan men inderdaad constateren dat de belastingkrommen voor de centrales en de gegevens met betrekking tot de voornaamste stilleggingen er niet in voorkomen zoals in de vorige uitgaven. Deze lacune, die is toe te schrijven aan interne organisatieproblemen van de Commissie, zou normalerwijze in de volgende uitgave van het betrokken document moeten zijn aangevuld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1729/80

van de heer Key

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 december 1980)

Betreft: Verkeersveiligheid voor motorrijders

Is de Commissie voornemens om, gezien het grote aantal ongevallen met lichamelijk letsel en dodelijke afloop bij bestuurders van motorrijwielen die betrokken zijn bij verkeersongevallen, de regelingen in de Lid-Staten betreffende het besturen van motorrijwielen door onervaren personen te verbeteren?

Antwoord van de heer Contogeorgis
namens de Commissie

(11 februari 1981)

Het grote aantal ongevallen bij jonge bestuurders van motorrijwielen is één van de factoren die momenteel onder de loep worden genomen in een studie van de Commissie inzake een geschikte minimumleeftijd voor de afgifte van een vergunning voor het besturen van motorrijtuigen.

De voorwaarden voor het afgeven van motorrijwielenvergunningen, inclusief de normen inzake bekwaamheid en fysieke geschiktheid, zullen waarschijnlijk in de tweede fase van de invoering van een Europees rijbewijs worden bestudeerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1730/80

van de heer Kavanagh

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 december 1980)

Betreft: Dumping van Poolse kabels op de Ierse markt

1. Is het de Commissie bekend dat Poolse elektrische kabels voor huishoudelijk gebruik op de Ierse markt worden gedumpt ten nadele van de werkgelegenheid in de Ierse ondernemingen?
2. Heeft de Commissie van de Ierse Regering een verzoek ontvangen om deze zaak te onderzoeken?

Antwoord van de heer Haferkamp
namens de Commissie

(12 februari 1981)

Het is de Commissie duidelijk dat een Ierse fabrikant van elektrische kabels voor huishoudelijk gebruik de Ierse overheidsinstanties in kennis heeft gesteld van zijn bezorgdheid over de invoer met dumping van elektrische kabels voor huishoudelijk gebruik uit Polen. De Ierse instanties hebben deze onderneming er geheel terecht op gewezen dat het nemen van maatregelen tegen invoer met dumping tot de bevoegdheid van de Gemeenschap behoort, en haar aangeraden met de verwante nijverheid in de overige Lid-Staten in contact te treden (te meer waar het een dochterbedrijf van een fabrikant in een andere Lid-Staat betreft), en bij de Commissie overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 3017/79 ⁽¹⁾ een klacht in te dienen.

Het indienen van een dergelijke klacht ligt veeleer op de weg van de betreffende tak van nijverheid dan op die van de overheidsinstanties van een Lid-Staat.

De Commissie is, indien deze klachten voldoende bewijsstukken bevatten van invoer met dumping en van daaruit voortvloeiende schade, te allen tijde bereid klachten van het door invoer met dumping benadeelde bedrijfsleven te onderzoeken.

⁽¹⁾ PB nr. L 339 van 31. 12. 1979, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1732/80**van de heer Kavanagh****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(10 december 1980)*

Betreft: Steun van de Gemeenschap voor een zinksmelterij in Ierland

1. Welke communautaire steun is beschikbaar voor de bouw van een zinksmelterij in Ierland?
2. Hebben de Ierse autoriteiten de Gemeenschap benaderd om voor een dergelijke steun in aanmerking te komen?

**Antwoord van de heer Giolitti
namens de Commissie**

(10 februari 1981)

1. Investerings zoals die welke in de vraag worden genoemd behoren tot het actieterrein van het EFRO. Voor deze investering zou steun op grond van de bepalingen van de verordening tot instelling van dit fonds kunnen worden toegekend⁽¹⁾, met name indien ook steun met regionale doeleinden door Ierland zelf zou worden verleend en indien de Ierse overheid een verzoek om EFRO-steun bij de Commissie zou indienen.

De Europese Investeringsbank zou voor de bedoelde investering een lening kunnen toekennen overeenkomstig artikel 130 van het EGKS-Verdrag.

2. Tot nu toe hebben de Ierse instanties de Commissie nog geen verzoek om EFRO-steun voor de bedoelde investering aan de Commissie doen toekomen.

De Commissie wijst er wat de EIB betreft nog op dat de besprekingen die deze instelling met investeerders over de eventuele financiering van projecten voert, vertrouwelijk blijven tot bij de ondertekening van de leningovereenkomst.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 724/75 van de Raad gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 214/79, PB nr. L 35 van 9. 2. 1979, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1737/80**van de heer Van Miert****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(10 december 1980)*

Betreft: Afwijking van zesde BTW-richtlijn

Op de zitting van de Raad over Fiscale Zaken van 27 oktober 1980 te Luxemburg werd van gedachten gewisseld over het door de Belgische Regering ingediende verzoek om afwijking krachtens artikel 27 van de zesde BTW-richtlijn, betreffende de wijze van betaling van de BTW met betrekking tot gebruikte personenauto's.

De gevraagde afwijking heeft betrekking op maatregelen die onder meer de bestrijding van de fiscale fraude op het oog hebben.

De Raad heeft de Commissie verzocht het standpunt dat zij tot dusver op dit gebied heeft ingenomen opnieuw te bezien en hem een voorstel voor te leggen.

Welke maatregelen heeft de Commissie reeds genomen om aan dit verzoek van de Raad tegemoet te komen?

**Antwoord van de heer Tugendhat
namens de Commissie**

(11 februari 1981)

De Commissie is nog niet toegekomen aan de behandeling van het probleem waarop de door het geachte Parlementslid gestelde vraag betrekking heeft.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1743/80**van mevrouw Clwyd****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(23 december 1980)*

Betreft: Toepassing van de richtlijn voor gelijke behandeling van sociale zekerheid

Wat is het oordeel van de Commissie over het resultaat van de richtlijn voor gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van sociale zekerheid? Wordt de richtlijn door de Lid-Staten op de juiste wijze ten uitvoer gelegd?

**Antwoord van de heer Richard
namens de Commissie**

(16 februari 1981)

Richtlijn 79/7/EEG van 19 december 1978 betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid, geeft de Lid-Staten een termijn van zes jaar om aan de desbetreffende bepalingen te voldoen ⁽¹⁾.

De Commissie zal dus eerst eind 1984 kunnen beoordelen of de richtlijn in de Gemeenschap naar behoren wordt uitgevoerd.

⁽¹⁾ PB nr. L 6 van 10. 1. 1979, blz. 6.

**Antwoord van de heer Haferkamp
namens de Commissie**

(6 februari 1981)

De Commissie neemt geen standpunt in ten aanzien van de commerciële en financiële betrekkingen van particuliere ondernemingen en banken uit de Gemeenschap met derde landen.

Wat de omvang van het handelsverkeer tussen de negen Lid-Staten en Chili betreft wordt het geachte Parlements-lid verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 1543/80 ⁽¹⁾ van de heer Glinne.

De Commissie beschikt niet over officiële gegevens betreffende de kredieten die door consortia van Noordamerikaanse en Europese banken aan Chili zouden zijn verleend.

⁽¹⁾ PB nr. C 63 van 23. 3. 1981, blz. 9.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1757/80

van de heer Van Miert

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 december 1980)

Betreft: Commerciële en financiële betrekkingen tussen de EG en Latijns-Amerika

Meent de Commissie niet dat het aangewezen is de commerciële en financiële relaties van de EEG-Lid-Staten en van de privé-ondernemingen en -banken, met Latijns-amerikaanse landen aan een kritisch onderzoek te onderwerpen, en dit vooral vanuit het oogpunt van de eerbiediging van de mensenrechten ten einde tot een coherent beleid te komen waarbij de relaties met democratische regimes worden bevorderd en die met dictatoriale regimes worden teruggedroefd?

Kan de Europese Commissie meedelen wat de evolutie was over 1979 (vergeleken met 1978) van de globale import van de negen EEG-landen (per land) uit Chili?

Kan de Europese Commissie tevens meedelen welke Europese banken participeerden en ten belope van welk bedrag in het bankenconsortium bestaande uit Europese, Noordamerikaanse en Japanse banken, dat begin 1980 een lening ten belope van 170 miljoen dollar toekende aan de Chileense „Staalmaatschappij van de Stille Oceaan”?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1758/80

van de heer Welsh

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 december 1980)

Betreft: Douaneformulier C 105 A

In mei van dit jaar hebben de douaneautoriteiten te Immingham in het Verenigd Koninkrijk invoerformulier C 105 vervangen door formulier C 105 A. In het nieuwe formulier staan veel meer vragen die voor een groot deel, o.a. details van de transportkosten, niet zonder meer kunnen worden beantwoord. De nieuwe formulieren bezorgen Britse importeurs van grondstoffen uit Zweden, vooral de firma Lundby Playtoys Ltd. te Blackpool, in mijn kiesdistrict, ongemak en vertraging.

1. Kan de Commissie uiteenzetten waarom dit nieuwe en meer gedetailleerde formulier is ingevoerd?
2. Kan zij met de Britse douaneautoriteiten te Immingham contact opnemen om na te gaan waarom de behandeling van document C 105 A tot vertragingen leidt?
3. Kan zij een vereenvoudigde procedure ontwerpen waardoor Britse importeurs, zoals de onderneming in mijn kiesdistrict, minder vertraging ondervinden?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(13 februari 1981)

1. Formulier C 105 A werd op 1 juli 1980 in het Verenigd Koninkrijk ingevoerd. Het formulier is vereist op grond van communautaire voorschriften die een toepassing zijn van het nieuwe internationaal akkoord inzake de douanewaarden, zoals dit tot stand kwam tijdens de multilaterale onderhandelingen op het gebied van de handel van het GATT. De verlangde informatie, meer in het bijzonder inzake de transportkosten, is niet veel uitvoeriger dan die welke vroeger werd geëist. Gedetailleerde informatie is echter noodzakelijk om ervoor te zorgen dat de douanewaarde van de goederen in overeenstemming met de nieuwe wetgeving wordt vastgesteld, en vooral om te bewerkstelligen dat de toevoegingen en minderingen in verband met de factuurprijs, die op grond van de GATT-overeenkomst zijn vereist, worden toegepast. Het nieuwe C 105 A-formulier werd samen met representatieve handelsorganisaties in het Verenigd Koninkrijk besproken, alvorens het werd ingevoerd, en deze organisaties achtten het niet waarschijnlijk dat dit formulier bijzondere moeilijkheden zou opleveren.

2. De Britse douanediens te Immingham is niet op de hoogte van de beweerdde moeilijkheden of vertragingen. Zij beschikt ook niet over schriftelijke stukken in verband met speciale klachten van Lundby Playtoys Ltd. of zijn vertegenwoordigers.

3. Indien het bedrijf in het district van het geachte Parlements lid nog altijd moeilijkheden ondervindt, dient het zich te richten tot het hoofd van de douanediens te Immingham.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1761/80

van de heer Clinton

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 december 1980)

Betreft: Variabele premie

Is het de Commissie bekend dat de wijze van toepassing van de variabele premie in het Verenigd Koninkrijk en Ierland ertoe leidt dat:

1. de concurrentie wordt verstoord doordat exporteurs in het Verenigd Koninkrijk en Noord-Ierland een

voordeel hebben van ongeveer 40 £ per dier boven exporteurs uit de Republiek Ierland, bij de export van rundvlees naar afnemers in het Europese vasteland en derde landen;

2. de concurrentie verder wordt verstoord door vleesfabrieken in Noord-Ierland te bevoordelen bij de koop van runderen in de Republiek Ierland. De Noord-Ierse veeboeren blijven geheel van dat voordeel verstoken;
3. de verdere verwerking van rundvlees in de Republiek Ierland in de weg staat?

Is de Commissie bereid de toepassing van het variabele premiestelsel in het Verenigd Koninkrijk en Ierland te herzien en een voorstel te doen voor een uniforme toepassing en harmonisatie van de voorschriften in beide landen?

**Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie**

(9 februari 1981)

De Commissie is niet ontevreden over de toepassing van Verordening (EEG) nr. 926/77 van de Commissie ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1353/79 ⁽²⁾. De Commissie zou met name de aandacht van het geachte Parlements lid willen vestigen op artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 926/77, dat luidt:

„Indien het Verenigd Koninkrijk de in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 870/77 ⁽³⁾ bedoelde premie toekent, treffen Ierland en het Verenigd Koninkrijk de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat voor van voor premie in aanmerking komende categorieën volwassen runderen afkomstig vlees, van oorsprong uit Ierland en bestemd voor verbruik in het Verenigd Koninkrijk, dezelfde financiële voordelen gelden als die welke voortvloeien uit de toekenning van de in voornoemd artikel bedoelde premie voor vlees van in het Verenigd Koninkrijk geslachte dieren.”.

Het huidige premiestelsel geldt voor het verkoopseizoen 1980/1981. De toekomstige opzet van het premiestelsel zal door de Commissie, de Raad, het Europese Parlement en het Economisch en Sociaal Comité worden bestudeerd in het kader van de prijsonderhandelingen voor het verkoopseizoen 1981/1982.

⁽¹⁾ PB nr. L 109 van 30. 4. 1977, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. L 163 van 2. 7. 1979, blz. 7.

⁽³⁾ PB nr. L 106 van 29. 4. 1977, blz. 14.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1763/80**van de heer Griffiths****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(23 december 1980)*

Betreft: Alternatief energieprogramma voor ontwikkelingslanden

Is de Commissie bereid om als onderdeel van een alternatief energieprogramma, dat vele ontwikkelingslanden goede diensten zal bewijzen, een proefproject te steunen om de mogelijkheid van energieproductie op grote schaal uit oliehoudende planten, zoals *Euphorbia lathyris* (Kruisbladige wolfsmelk) te onderzoeken?

**Antwoord van de heer Cheysson
namens de Commissie**

(9 februari 1981)

De Commissie zal zeker steun verlenen aan elke studie en elk levensvatbaar project voor de produktie van energie uit oliehoudende planten, mits een ACS-Staat of groep van ACS-Staten hiertoe een verzoek indient.

In feite zijn reeds vier dergelijke studies gefinancierd met de gelden van het vierde EOF. Deze studies hebben betrekking op de produktie van ethanol-brandstof uit suikerriet in Soedan, Opper-Volta, Ivoorkust en het Caraïbische gebied.

Twee van de bovengenoemde studies zijn afgesloten. Zij tonen aan dat men zeer voorzichtig moet zijn met het opvoeren van de produktie van energie uit planten. Tot dusverre heeft men alleen met de produktie van energie uit plantaardige afval veelbelovende resultaten geboekt in de ACS-landen.

De Commissie heeft reeds voorbereidende besprekingen gehouden met de overheid van Kenia betreffende mogelijke studies voor de ontwikkeling van nieuwe gewassen in de droge streken van dat land. In dit verband zou de teelt van planten als *Euphorbia lathyris* in overweging kunnen worden genomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1779/80**van mevrouw Pruvot****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(12 januari 1981)*

Betreft: Tenuitvoerlegging van de richtlijn van de Raad van 25 juli 1977 inzake het onderwijs van kinderen van migrerende werknemers

Op grond van een richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 juli 1977 inzake het onderwijs van kinderen van migrerende werknemers, moeten de Lid-Staten de nodige maatregelen treffen om het opvangen van kinderen van bedoelde werknemers en de kwaliteit van hun onderwijs te verbeteren.

In bovengenoemde richtlijn staat verder dat naast algemeen onderwijs, onderricht in de taal van het gastland en in de taal en de cultuur van het land van oorsprong van de kinderen moet worden bevorderd.

Welke maatregelen hebben de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen getroffen in het bestek van de nu al bijna vier jaar geleden van kracht geworden richtlijn van 25 juli 1977?

**Antwoord van de heer Richard
namens de Commissie**

(13 februari 1981)

De Commissie zal in april 1981 een verzameling uitgeven van de in 1980 geldende verordeningen en circulaire's inzake het onderwijs aan kinderen van migrerende werknemers in de Lid-Staten van de Gemeenschap.

Voor de inwerkingtreding van Richtlijn 77/486/EEG ⁽¹⁾ in juli 1981, zal de Commissie de Lid-Staten de gebruikelijke rappelnota's toezenden.

In juli 1982 zal zij de Lid-Staten verzoeken verslag uit te brengen over de concrete uitvoering van deze richtlijn, en in december 1982 de Raad en het Parlement hiervan op de hoogte brengen.

⁽¹⁾ PB nr. L 199 van 6. 8. 1977, blz. 32.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1856/80**van de heer Linde****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(19 januari 1981)*

Betreft: Vervaardiging en verkoop van oorlogsspeelgoed

Uit opgedane ervaring en wetenschappelijk onderzoek is gebleken dat de verkoop en het geven van oorlogsspeelgoed en speelgoedwapens de persoonlijke ontwikkeling van kinderen en jongeren ongunstig kan beïnvloeden.

Welke mogelijkheid ziet de Commissie om te komen tot een Europees Verdrag, waarbij de vervaardiging en de verkoop van oorlogsspeelgoed en speelgoedwapens in de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap wordt verboden?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(16 februari 1981)

Het geachte Parlements lid zij verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 861/80 ⁽¹⁾ van de heer Glinne.

⁽¹⁾ PB nr. C 312 van 29. 11. 1980, blz. 8.

4. Dat indien de stroomtoevoer naar de koeltanks niet binnen drie uur was hersteld deze zouden zijn gaan koken waardoor een grote hoeveelheid radioactiviteit zou zijn ontsnapt.
5. Dat er een aanzienlijke hoeveelheid radioactiviteit is ontsnapt en dat gedeelten van de installatie gesloten moesten worden.
6. Dat het enige onafhankelijke elektrische circuit dat bleef functioneren het circuit was ter voorziening van stroom voor de veiligheidsomheining rond de installatie . . .

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 916/80

van de heer Coppieters

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1980)

Betreft: Ongeval bij de installatie voor opwerking van kernafval te La Hague

Kan de Commissie de volgende fundamentele feiten bevestigen over wat er volgens persverslagen op 15 april 1980 is gebeurd in de kerninstallatie te La Hague?

1. Dat toen het Franse nationale hoogspanningsnet de installatie, na een onderbreking, weer van stroom voorzag, dit brand veroorzaakte in de transformators en de noodgenerators, die op hetzelfde net waren aangesloten, en deze buiten werking stelde waardoor de installatie zonder elektriciteit kwam te zitten.
2. Dat hierdoor de volgende circuits buiten werking werden gesteld: het systeem waarmee de werknemers worden gewaarschuwd dat er gevaar dreigt en dat zij de centrale moeten verlaten; de gevoelige automatische controle-instrumenten die waarschuwen voor een mogelijk kritische situatie die tot een ontplofing zou kunnen leiden; het ventilatiesysteem dat voor drukverschil zorgt en ontsnappen van radioactiviteit in de buitenlucht voorkomt; het koelsysteem van de ruimte waar de kernafval wordt opgewerkt voor de winning van plutonium; het koelsysteem van de tanks waar de radioactieve afval wordt opgeslagen.
3. Dat zo het ongeval met de elektrische circuits enige minuten later had plaatsgevonden, de opwerking aan de gang zou zijn geweest, met een last van 36 kilogram, die zonder een voortdurende koeling kritisch had kunnen worden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 917/80

van de heer Coppieters

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1980)

Betreft: Ongeval bij de installatie voor opwerking van kernafval te La Hague

1. Is de Commissie door de Franse Regering op de hoogte gesteld van het gebeurde in de kerninstallatie te La Hague op dinsdag 15 april?

2. Is de Commissie bereid een speciaal rapport voor te leggen aan het Parlement over het ongeval en de ernstige gevolgen die dit had kunnen hebben?

**Gemeenschappelijk antwoord van de heer Brunner
namens de Commissie**

op de schriftelijke vragen nr. 916/80 en nr. 917/80

(16 oktober 1980)

De Commissie wijst het geachte Parlements lid erop dat toezicht op de kerninstallaties uitsluitend ressorteert onder de nationale instanties die belast zijn met het verstrekken van de vergunningen en met de controle. De Commissie heeft geen officiële kennisgeving ontvangen van de Franse instanties over de feiten die zich op 15 april 1980 in de installatie voor opwerking te La Hague zouden hebben voorgedaan.

De Commissie is niet voornemens daarover een speciaal rapport op te stellen.